

RÝMAŘOVSKÝ HORIZONT

3/2004

Čtrnáctideník regionu Rýmařovska

Ročník VI.

Vyšlo 20. 2. 2004

Cena 8 Kč

Ve čtvrtek 5. února byla na Radniční ulici otevřena nová, moderní jídelna.

Policie chce snížit počet nehod pomocí preventivního programu pro žáky autoškol.

Janek Ledecký přilákal na motoskiing spoustu fanoušků

Při Vraždě v salonním coupé se rýmařovské publikum třásló smíchy.

Rýmařovák Václav Sedláček vybojoval na MČR dorostenců v hornoměstském areálu stříbrnou pozici.

Dětský ples masek v rytmu novamby

V neděli 8. února patřil velký sál Střediska volného času pohádkovým a filmovým postavám, všelikým zvířátkům, hmyzákům, sněhulákům, policajtům a akčním hrdinům, ale také všudypřítomným kamerám a fotoaparátům starostlivých rodičů. Pořadatelé pro děti připravili odpoledne plné tance a kratochvilných soutěží o sladké odměny. To nejhezčí z karnevalového reje, co zachytil redakční objektiv, vám přinášíme v malé barevné fotogalerii.

Někdo tady ten mumraj musí pohlídat!

Úprk před vlkem?

Něžná Sněhurka v obležení ctitelů

Tak tomuhle sněhulákovi bylo nejspíš pěkně horko

Ferda mravenec - práce všeho dru-

Tanec sblízuje - Amálka a Rambo

Všichni tančí novambu

Zdá se, že novamba dorazila i mezi severoamerické Indiány

Klaun měl důvod se smát - za svou masku získal diplom

Nevídáno ... Policajt před výslechem

Dneska nemám chuť na žerty!

Aktuálně z města

Radnice bude řešit také přestupky spáchané v Malé Morávce

Rada města zasedla k řádnému jednání v pondělí 9. února a přijala celkem osm usnesení. Radní vzali na vědomí předběžné výsledky hospodaření Nemocnice, s. r. o., Rýmařov za rok 2003 a plán hospodaření na rok 2004. Rada uložila zdravotnímu radovi MUDr. Stanislavu Horákovi předložit do nejbližšího zasedání zastupitelstva města konečné výsledky hospodaření za rok 2003 a plán hospodaření na rok 2004 a dále dopracovat žádost o dotaci na Krajský úřad Moravskoslezského kraje Ostrava dle investičních potřeb společnosti Nemocnice, s. r. o., Rýmařov a požadavků Krajského úřadu Moravskoslezského kraje na formu a obsah žádosti.

V záležitostech majetkových rada města schválila uzavření dodatku ke Smlouvě o nájmu nebytových prostor a úhradě služeb spojených s jejich užíváním, na základě které Komerční banka, a. s., užívá prostory v přízemí budovy na Sokolovské ulici, dále rada vyslovila souhlas s provedením všech nutných stavebních prací a pozemkových úprav po-

třebných pro zajištění schváleného účelu užívání, tj. poskytování sociálních služeb občanům, v objektu na třídě Hrdinů v Rýmařově, včetně přilehlých pozemků, na náklady Diakonie ČCE, střediska Rýmařov, jakož i současného nájemce předmětného objektu.

Radní schválili uzavření Veřejnoprávní smlouvy mezi městem Rýmařov a obcí Malá Morávka o zajištění výkonu působnosti na úseku přestupků. Výkon státní správy na úseku projednávání přestupků je výkonem přenesené působnosti obcemi. Tato povinnost se týká všech obcí, ať se již jedná o obec s rozšířenou působností nebo o obec se základní působností. Obec mohou na tomto úseku uzavírat k zajištění výkonu působnosti na úseku přestupků veřejnoprávní smlouvy. O zajištění agendy přestupků bylo město Rýmařov doposud požádáno obcemi: Horní Město, Jiříkov, Malá Štáhle, Stará Ves, Huzová, Dolní Moravice a Tvrdkov. Nyní o uzavření stejné smlouvy požádala také obec Malá Morávka.

Projekt Komunitní plánování sociálních služeb

Radní vyslovili souhlas se zpracováním projektu „Komunitní plánování sociálních služeb“ společně se střediskem Diakonie ČCE Rýmařov. Jako zpracovatele projektu upřednostňují Diakonii ČCE s tím, že se ukládá starostovi uzavřít dohodu o vzájemné spolupráci při zajišťování „Komunitního plánování sociálních služeb“ na rok 2004. Cílem projektu je vytvoření struktur, které umožní reali-

zaci projektů komunitního plánování sociálních služeb na místní úrovni nebo rozvíjení získaných zkušeností, upevnění vytvořené fungující struktury a procesů komunitního plánování v obcích, které procesy komunitního plánování zahájily již dříve, dále posilovat sociální soudržnost komunity a podporovat sociální začleňování a předcházet sociálnímu vyloučení jednotlivců i skupin.

Nové vývěsní skřínky na Radniční ulici

Radní schválili výrobu a umístění vývěsních skříněk na zábradlí Radniční ulice v Rýmařově za účelem propagace sportovních, kulturních a společenských organizací města a zprostředkování jejich informací, schválili také částku za pronájem vývěsní skřínky ve výši 500 Kč za kalendářní rok. JiKo

V Bruselu se jednalo o rozvoji Jeseníků

V rámci druhé části projektu bruntálského podnikatele Petra Czasche „Vnitrostátní offset“ (více na: www.bezkorupce.cz), který se zabývá hospodářským rozvojem oblasti Jeseníků, se ve středu 11. února uskutečnilo v Bruselu jednání o možnostech rozvoje cestovního ruchu v této hospodářsky postižené oblasti. Nad návrhem spolupráce se setkali hejtman olomouckého kraje Jan Březina, Petr Czasch, Pavel Hron (odborník na tradice jesenícké architektury) a Bettina Kreisel z německé projektční kanceláře Aixplan. Paní

Kreisel se dlouhodobě věnuje rozvoji cestovního ruchu v německých podhorských a horských oblastech a na podzim 2003 navštívila Jeseníky. Na podnět hejtmana Březiny vypracovala svou vlastní představu rozvoje turistiky v oblasti Jeseníků, která vychází z mnohaletých zkušeností na německém trhu, a na jednání v Bruselu tuto svou představu prezentovala. Výsledkem jednání byla dohoda o další spolupráci, která by měla vést k oživení a k nastartování rozvoje Jeseníků.

Ivo Dokoupil

Přinese řešení Vnitrostátní offset?

Další informace na téma rozvoje Jeseníků přineseme v příštím vydání, v němž bychom chtěli informovat čtenáře o bruntálské veřejné debatě občanů, zaměstnaných i nezaměstnaných, podnikatelů, politiků, úředníků i novinářů, jak zastavit plýtvání našimi daněmi, o zamezení korupce a o rovnoměrném rozvoji naší země, o novém způsobu zadávání veřejných zakázek a rozvoji hospodářsky slabých oblastí (na příkladu Jeseníků), která se konala 18. února (po redakční uzávěře). Vnitrostátní offset má za cíl: vymýtit korupci, snížit nezaměstnanost, docílit hospodářské a sociální rovnováhy mezi oblastmi a občany.

Současný systém zadávání veřejných zakázek má na naši zemi zhozný vliv. Umožňuje vyvoleným a největším stavebním firmám, které pouze obchodují se zakázkami, vykořisťovat firmy menší, které se k veřejným zakázkám kvůli vysoce nastaveným korupčním lafkám nedostanou. Snaha o maximalizaci produktivity práce vede k propouštění zaměstnanců a najímání „černých“, zejména zahraničních pracovních sil za nedůstojných podmínek. Dumpingové ceny, krátké lhůty výstavby, narychlo vypracované projekty a další faktory nutí realizační firmy odvádět nekvalitní práci. Nový zákon o zadávání

veřejných zakázek na této situaci vůbec nic nemění. Vstupní fondy EU tak pomohou opět jen dobře připraveným tunelářům.

Vnitrostátní offset obsahuje mimo jiné i nový princip zadávání veřejných zakázek, který by tyto nešvary zastavil. Využitím pěti jednotných a matematicky hodnotitelných kritérií zabraňuje manipulaci s výsledky soutěží. Nový pohled na produktivitu firem, který motivuje firmy k aktivní zaměstnanecké politice s cílem zaměstnávat také lidi z hospodářsky slabých regionů, zabrání přetrvávání prostředí, v němž několik firem pomocí protekcionismu a korupce

obchoduje se zakázkami. Nový způsob hodnocení kritéria „reference“ oddělí mezi firmami zrno od plev. Novým kritériem je i příspěvek na řešení nezaměstnanosti. Jednotná kritéria zabrání dumpingovým cenám.

Vnitrostátní offset není podmíněn žádnými investicemi ani legislativními změnami. Velmi rychle příznivě ovlivní státní pokladnu. Je možné ho ověřit pilotními projekty například v rámci některého ministerstva. Největší překážkou pro jeho zavedení bude stávající korupční prostředí. JiKo

(čerpáno z pozvánky na Vnitrostátní offset)

Školství

V novém školním roce Gymnázium Rýmařov přijme

- 30 žáků z 5. tříd ZŠ do osmiletého studia
- 30 žáků z 9. tříd do čtyřletého studia

Příhlášky ke studiu odevzdejte do konce února řediteli ZŠ nebo do 15. března doručte ředitelce gymnázia.

Přijímací zkoušky jsou pro všechny žáky dne 19. 4. 2004.

Využijte možnosti studia na všeobecně vzdělávací škole, pokud jste se rozhodli jinak, máte ještě možnost do 15. března své rozhodnutí změnit.

Gymnázium Rýmařov

zve na vernisáž fotografií Jindřicha Štreita
ve čtvrtek 26. února v 15.30 v 1. poschodí gymnázia

Jindřich Štreit, jeden z nejslavnějších absolventů rýmařovského gymnázia, vystavuje své fotografie v interiéru školy již od loňského roku. Ke stému výročí založení této instituce v našem městě instaloval v prvním patře školní budovy svůj cyklus *Vesnice je svět*. Letos bude expozice obměněna a na stěny gymnázia se dostane výstava, která se právě vrací z New Yorku. Na čtvrteční vernisáž je srdečně zvána celá uměnímilovná veřejnost.

ZN

Několik otázek

1. Co je nového ve středoškolském vzdělání obecně?

Po roce 1989 se počet středních škol a oborů v naší republice téměř zdvojnásobil. Počet žáků nyní ale prudce klesá a kraje vyhláší programy optimalizace - v podstatě redukci oborů a škol. Týká se zejména středního školství, zvláště odborného. Důvod nemusíme hledat daleko - vezměme příklad na Rýmařovsku - kolik lidí zaměstnávaly Kovohutě, Hedva, Okal, Lesy, Statky, OSP, GP - kolik lidí se pro ně vyučilo, kolik pracovních míst dnes zůstalo a jakého typu? Z takové situace, která je v podstatě všude stejná, vyvodil náš kraj závěr, že prioritou ve vzdělávání je vzdělání všeobecné, tedy zejména gymnázia, a to proto, že tento charakter vzdělání odpovídá současným požadavkům na trhu pracovních sil. Je to požadavek rozsáhlého všeobecného vzdělání, na které se dá vždycky znovu a znovu navázat - dnešní pracovní síly musí být mobilní, v životě bude mladý člověk několikrát své zaměstnání měnit. Zatímco absolvent průmyslovky má problémy s příležitou specializací, protože část jeho studia je zaměřena úzce oborově, absolvent gymnázia má ve 3. a 4. ročníku týdně deset hodin jazyků, čtyři hodiny informatiky, až osm hodin fyziky a chemie, šest hodin společenských věd, a i když neodmaturuje příliš slavně, jeho možnosti jsou ve srovnání s úzce specializovaným absolventem nesrovnatelně větší. A hlavní důvod vzdělávání je zaměstnatelnost!! Proto tedy Moravskoslezský kraj ve svém Dlouhodobém záměru vzdělávání preferuje všeobecné vzdělání a zejména gymnázia.

2. Jaký byl místní optimalizační projekt?

Pro redukci školských zařízení byly vytvořeny krajské optimalizační komise, které stanovily předběžná kritéria hodnocení škol pro další jednání. Tato kritéria byla dána statistickými údaji s vědomím, že jejich objektivita může pokulhávat. Například kritérium nákladnosti - jestliže se podaří škole získat peníze navíc, je „nákladnější“. To je konkrétně příklad naší školy, která si stojí finančně velmi dobře, navíc máme několik finančně úspěšných projektů. Překračujeme o několik desítek limit na provozní zaměstnance na úklid v budouv základní školy, kterou jsme si pronajali vzhledem k rostoucímu počtu našich studentů. Na ošidnost těchto kritérií upozornili sami členové krajské

optimalizační komise. Že se pochybnost o postavení gymnázia objevila v článku pana starosty, je možná nedorozumění.

Pro interní optimalizační jednání byly navrženy slučovací záměry, Rýmařova se týkal projekt č. 5 - spojení Gymnázia Rýmařov a učiliště. Přejímající školou mělo být gymnázium (sic!), které mělo připojit „kuchařskou“ část učiliště, druhá „opravárenská“ část učiliště měla být z ekonomických důvodů převedena do Bruntálu. Proti tomuto návrhu se postavilo vedení učiliště, místní školská komise a vedení města. Jejich návrh zněl spojit celé učiliště s gymnáziem. Kraj toto řešení neprosazoval a nakonec také nepřijal. Argumentace je jednoduchá: jestliže spojení dvou škol nepřinese efekt ekonomický, není důvod spojovat dva subjekty, které mají zcela odlišné vzdělávací programy a výchovné problémy. Nic proti učilišti, je dobře, že tady je, a bude dobře, když zůstane. Je ale také velmi dobře, že krajská komise pro optimalizaci odmítla spojení gymnázia a učiliště, a je velmi dobře, že rada kraje na svém zasedání 5. února 2004 optimalizaci středního školství v Rýmařově nepřijala. Tolik k druhé poznámce pana starosty, která zachycovala pouze průběžný stav jednání, jejichž závěrem je:

Zřizovatel Moravskoslezský kraj nepochybně existenci Gymnázia Rýmařov a rada kraje nezařadila do optimalizačního záměru místní návrh ke spojení gymnázia a učiliště. To dává oběma školám výhled do dalších let, ale nikterak neovlivňuje počet místních žáků.

3. Bude Plán vývoje městského školství?

Dokumentu státu (*Bílá kniha*) a dokumentu Moravskoslezského kraje (*Dlouhodobý záměr vzdělávání Moravskoslezského kraje*) by měl odpovídat i záměr místní. Co vlastně chce dát toto město své mládeži? Nechá tak důležitou věc, jako je vzdělání, na konkurenčních vztazích škol? Je-li všeobecné vzdělání dobré pro celý svět, není snad dobré i pro Rýmařov? Rýmařovská situace je velmi křehká, je tu pouze 80 dětí v ročníku. Získá-li 55 z nich maturitu, je to zrovna o něco ideálních 75%, o kterých se mluví v *Bílé knize*, 25 po páté třídě, 25 po deváté (pokud mě kontrolujete, počítám s několika studenty z Břidličné). Je dobře, že v Rýmařově mají děti tuto možnost v podstatě bez omezení, a je velká škoda, že není využita. Na gymnázium samotným to nezávisí. Jak je možné, že vloni zůstalo na

základních školách více výborných dětí, než přišlo k nám? Jak můžeme na základě dvou tří návštěv ovlivnit děti, jejichž rodiče si zřejmě význam vzdělání neuvědomují? Jak můžeme ovlivnit subjektivní zájmy jiné, leckdy protichůdné zájmy dětí? Proč se stále znovu vynořují pochybnosti o gymnázium? Proč se aspoň dvakrát za rok šíří poplašné zprávy? Komu to slouží? Mělo někdy toto město 330 žáků na gymnázium? Nejsou naše výsledky dosti průkazné? Nejsou pestré a zajímavé i naše další aktivity? Je zde městská komise pro výchovu a vzdělání. Děkuji jejím předsedovi panu Mgr. Baranovi za častá pozvání k jednání této komise. Ale právě proto musím konstatovat, že je zde výrazný střet zájmů. Je jen zástěrkou tvrzení, že členové této komise nejednají jako zástupci svých škol. Není tomu tak. Jak lze vysvětlit, že objektivní zájem města na zachování obou středních škol hájili členové krajské optimalizační komise v podstatě proti názoru místní školské komise. Skoro se chce pochybovat o její kompetenci. Protože k čemu by vedl takový kočkopes? Napřed by zaniklo „učilištní“ gymnázium a zbytek by stejně byl převeden do Bruntálu. Naštěstí byli představitelé kraje rozumní. Průchodná cesta vede jinudy.

4. Chce mít město Rýmařov doopravdy gymnázium?

Já, v podstatě na konci svého pedagogického působení, a tedy bez osobního zájmu, na základě svého vzdělání a svých profesionálních a osobních životních zkušeností, se vším důrazem upozorňuji na skutečnost, že gymnázium by mělo být pro město skutečnou prioritou. Umožnit dětem gymnaziální vzdělání by mělo být prioritou i pro rodiče dětí našeho města. Proč tomu tak všude je, a zde nikoliv?! Ztratí-li mládež možnost maturovat ve městě, nebude to díky představitelům města, kteří mají o školství rozhodovat, ale jejich vinou. Nebude-li vytvořen dlouhodobý *Plán vzdělávání města Rýmařova*, který zahrne všechny typy místních státních škol, všechna prohlášení o podpoře vzdělání jsou jen lichá slova. Školy mají zájmy skupinové a hájí je, i když se dostávají do konfliktu se zájmem obecným. Tím je vytvoření proudu vzdělání, na kterém jsou jednotlivé školy pouze zastávkami, ale ne cíli. **Cílem je co nejkvalitnější vzdělání pro místní mládež.** PhDr. E. Zavadilová, ředitelka Gymnázia Rýmařov

V minulém vydání Rýmařovského horizontu (02/2004) uveřejnila naše redakce ve spolupráci s odborem školství MěÚ Rýmařov kontakty na školská a kulturní zařízení.

V kolonce ZŠ Rýmařov, Jelínkova 1 bylo uvedeno nesprávné jméno vedoucí školní družiny na Jelínkové ulici č. 3 - Naděžda Valová.

Správně mělo být uvedeno Naděžda Bednářová. Za tiskovou chybu se naše redakce omlouvá.

Dívka byla okradena ve školní jídelně

Devítiletá žákyně základní školy byla 5. února v rýmařovské školní jídelně okradena o peněženku, když si do regálu na aktovky odložila školní batoh a šla na oběd. Z kapsičky na přední straně batohu jí mezitím neznámý pachatel odcizil hnědou látkovou peněženku se 100 Kč, doklady a junior platební kartou. Celková škoda, kterou zloděj způsobil, činí 500 Kč.

Pátek třináctého na silnicích

Pátek třináctého skončil nemile pro řidiče vozidla Iveco, který projížděl dopoledne Rýmařovem po třídě Hrdinů. Zlomový okamžik nastal ve chvíli, kdy začala auta jedoucí před ním brzdit. Řidič Iveca si uvědomil, že na rozbrzděném sněhu už bezpečně nedobrzdí. Protože v protisměru právě jela vozidla, strhl řízení doprava a narazil do kopy sněhu při kraji vozovky. Tento náraz jej odmrštil do středu silnice, kde se střetl s protijedoucím Nissanem. Při nehodě vznikly škody na autech dohromady za 75 000 Kč.

Nový sníh působil nové potíže

Sníh je stálým nepřítelem řidičů, působí nemalé potíže a často také dopravní nehody s velkými škodami. V neděli 8. února se stala jedna u Ovčárny. Řidič Seatu Toledo při sjíždění v zasněžené zatáčce prudceji podrhl a přitom mu na neposypané vozovce podklouzla přední kola. Seat vyjel do sněhové bariéry u okraje vo-

zovky, otočil se kolem své osy a narazil do projíždějící Felicie. Při nehodě došlo na Seatu k poškození za 30 000 Kč a na Felicii za 50 000 Kč.

Dva dny nato, 10. února, se brždění na sněhu nevyplatilo řidiči Opelu Vectra, který projížděl mezi Václavovem a Rýmařovem. Při projíždění zatáčky na kluzkém a namrzlém povrchu silnice dostal smyk a havaroval. Nehoda způsobila na jeho vozidle škodu za 100 000 Kč, nikdo však našťástí nebyl zraněn. Kvůli vyproštění havarovaného vozu byla silnice v místě nehody na krátkou dobu uzavřena.

Alkohol za volantem

Zadržených řidičů pod vlivem alkoholu stále přibývá. Policie se na tento negativní jev často zaměřuje a jen za loňský rok 2003 bylo v našem okrese zadrženo 516 řidičů, kteří požili před jízdou alkohol. To je o 121 více než v roce 2002. Nejvíce podnapilých řidičů bylo zjištěno v rámci obvodu Bruntál, na druhém místě byl obvod Města Albrechtic. Alkohol hrál loni významnou roli u více než stovky dopravních nehod.

O tom, že vymýcení tohoto nešvaru je v nedohlednu, svědčí i nedávný případ podnapilého řidiče, který byl ovšem odhalen dříve, než mohlo dojít k nějaké havárii. Policisté z Brídličné kontrolovali v noci 12. února mladého řidiče Fordu, který projížděl mezi obcemi Brídličná a Vajglov. Dechová zkouška proběhla s pozitivním výsledkem. Řidič na vysvětlenou uvedl, že vypil asi šest desetistupňových piv. Další jízda mu byla zakázána a jeho případ je nyní v šetření.

Značení autokol jako prevence krádeží

Policie připomíná motoristům, že od 12. prosince roku 2003 provádějí pneuservisy v Bruntále a Krnově ve spolupráci s Policií ČR skryté značení kompletních autokol, a to v rámci preventivních opatření proti krádežím pneumatik, případně celých kol u vozidel. Značení a evidence jsou prováděny bezplatně a na počkání. Označená kola bude moci policie po případném odcizení identifikovat například při domovních prohlídkách, na autoburzách apod.

Motoristy proto informujeme, že v Bruntále je možné tuto službu využít v pneuservisech na ulicích Staroměstská a U Stadionu a v Krnově v autoopravně na Chábovské ulici a v pneuservise na ulici Albrechtické. Jde o mimořádné preventivní opatření, které může pomoci při objasňování sériové trestné činnosti.

Ohrožoval hlučné sousedy revolverem

Hlučná páteční oslava rozčílila padesátiletého obyvatele činžovního domu v Brídličné natolik, že vtrhl do bytu své dvacetileté sousedky a začal ohrožovat její hosty revolverem. V bytě bylo v tu chvíli minimálně čtrnáct lidí, jimž rozrušený muž vyhrožoval zastřelením. Krátce po půlnoci byl útočník zadržen policií a v jeho bytě byly zajištěny další dvě zbraně včetně sedmi set nábojů. Všechny zbraně i střelivo muž vlastnil legálně. Od soboty 14. února je na něj uvalen

no trestní stíhání za násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci a za porušování domovní svobody. Muž je vyšetřován na svobodě.

Čtveřice kradla na benzínové pumpě ve Staré Vsi

Rýmařovská policie pátrá po čtyřčlenné skupině zlodějí, kteří v pátek 13. února krátce po deváté hodině ráno odcizili krabici s mobilními kartami a dálničními známkami ze staroveské benzínky. Tři muži a jedna žena nejprve zakoupili jednu GO kartu, aby zjistili, kde jsou kupóny uloženy, a poté odpoutali pozornost obsluhy a vylákali ji od prodejního pultu. Žena mezitím odcizila papírovou krabičku s telefonními kartami a dálničními známkami v různých hodnotách v celkové ceně bezmála 17 000 Kč.

Byl získán popis podezřelých osob: Muž, který kupoval GO kartu a upoutal pak pozornost obsluhy, byl 180 cm vysoký, plnoštíhlé postavy, stáří 45-50 let, měl černé vlnité, krátce střižené vlasy, kulatý obličej, černý knír a černé oči, na sobě měl zimní koženou hnědou bundu do pasu s límcem a tmavé kalhoty. Žena byla vysoká asi 168 cm, stáří 35-40 let, štíhlé postavy, měla hnědé rovné vlasy po lopatky, protáhlý obličej, hnědé oči, delší nos, na sobě měla hnědý dlouhý kožich do půlky stehen, tmavé plátěné kalhoty a na prstech ruky několik prstenů ze žlutého kovu. Zbývající dva muži byli asi 175-185 cm, stáří 35-40 let, štíhlí, černovlasí, v tmavém oblečení. Všichni podezřelí mluvili česky s cizím přízvukem a z místa činu odjeli tmavým sednem japonské výroby z osmdesátých let s hranatou karoserií.

Dopravně bezpečnostní akce pokračují

Během minulého týdne probíhaly na našich silnicích dopravně bezpečnostní akce s různým zaměřením. Ve dnech 10. a 11. února šlo o celorepublikovou akci, na které se v našem okrese podílelo přes třicet policistů. Při kontrolách zjistili 36 přestupků a uložili 34 pokut za 10 300 Kč. Požití alkoholu bylo v těchto dvou dnech zjištěno jen u jednoho řidiče, dva řidiči překročili nejvyšší povolenou rychlost. V deset hodin večer 13. února začala další akce, tentokrát čtyřhodinová. Do té bylo nasazeno šestadvacet policistů, kteří zjistili 35 přestupků a alkohol u pěti řidičů. Stihli zkontrolovat 59 osob a 44 vozidel. Dvěma řidičům byla uložena pokuta za to, že nedali přednost chodcům na přechodu pro chodce.

Z podkladů tiskové mluvčí

npor. Mgr. Lucie Krašeničová

Byl zahájen nový preventivní projekt pro autoškoly

Problematika dopravních nehod a bezpečnosti silničního provozu je stále v centru pozornosti veřejnosti, proto považujeme za důležité seznámit budoucí řidiče s aktuální dopravně bezpečnostní situací již v prvopočátku, tj. informovat o těchto otázkách uchazeče o řidičské oprávnění, tedy potencionální řidiče. Již v týdnu od 9. února zahájila Preventivně-in-

formační skupina Okresního ředitelství Policie ČR Bruntál projekt přednáškové činnosti pro uchazeče o řidičské oprávnění v jednotlivých autoškolách našeho okresu.

Žáci autoškol budou aktuálně a podrobně seznámeni se statistickými přehledy dopravní nehodovosti, nejčastějšími příčinami dopravních nehod, nejrizikovějšími úseky v okre-

se, sankcemi za nedodržení pravidel silničního provozu atd. V případě zájmu o tuto akci mohou vyučující autoškol získat podrobnější informace a dohodnout termín přednášky na telefonním čísle 974 731 208/7 (ppor. Ing. Ivana Křištofová). Tato činnost je prováděna v rámci aktivit prevence dopravní nehodovosti průběžně a *bezplatně*.

Fota: archiv Policie ČR Bruntál

Z poezie našich čtenářů

Miroslav Václavek

Zvedl se vítr

Zvedl se vítr a v cizí zahradě

Zvoní slavík hranu

Bůh je ten klenotník ošumělý

S tretkami

A umíráčky poledními

Jen tvé gazeli oči jsou něžné jako dlaň anděla z náhrobku

Pocínovaného půlnoci

Když pod srdcem nosíš moji lásku

Zvedá se vítr

A kroky mizí v jeho hlubinách

Jako slova v cikánských kastanětech

Z dávného prachu

Zadáveného žizní

Jitřních slavíků

Keskňících po Alhambře

Která zmirá

Ve stínech rosy

Jako květ

Světlu napospas vydaný

Ve společném hrobě

Se stmíváním

Úsměvně

Jednoho rána ...

Mám ráda úsměvné okamžiky, které se skutečně staly. Nemusím si přidávat, spíš ubírat, abyste věřili, že se to opravdu přihodilo. Takže věřte, bylo ...

Zimní ráno všedního dne. Za tmy vstávat, raději bych jako medvěd brtník zimu prospala. Ale budík se ozve, já mráкотně dělám všechny ranní nezbytnosti, vrhám se do závějí a pluzím do zaměstnání. Tak jsem to stihla v rekordně krátkém čase, stejně však nejsem první. Za stoly už sedí dva kolegové a jedna kolegyně.

Halasně se otvírají dveře, další naše milá duše dorazila. Kabát letí na věšák, kabelka na židli, zapnout kávovar ... a začíná lekce: „Včera jste neumyli hrnky od kávy, nepořádníci! Na stolech byl nepořádek, styďte se. A ani si po ránu nevyvětráte, to se má!“ A vrhá se k oknu.

Můj noblesní kolega zvedne oči pod brýlemi a lehce prohlásí na adresu umravňovatelky: „Matičko, podívej-

te se na sebe.“ Odpověď: „Co já se budu dívat, vy se dívejte na svůj stůl a nepořádek kolem.“ Apel od toho milého pána zazněl ještě jednou. Naše drezérka to udělala a zarvala nebo zakvíčela: „Já jsem ale debil!“ A bokem kolem pracovních stolů se odsvíjela k věšáku a vjela do kabátu jak had.

Víte, co se stalo? Zapomněla si totiž obléct sukni! A po celé to naše vychovávání a větrání se producovala jen v halence a kombiné.

Odběhla domů pro tu část oblečení a my se usmívali a nějak veseleji se nám dýchalo a pracovalo. Kdo za to může? Šedé zimní ráno a to, že nejsme brtníci.

Poznámka pro dámy: Nutno podotknout, že postava naší spolupracovnice byla pěkně kulatoučká a vyvinutá na patřičných partiích. Asi si moc neviděla na břicho ani na celou dolní část své tělesné schránky. Si

Co je to, když se řekne

Na téma žena

V sobotu 21. února oslavíme Mezinárodní den mateřského jazyka, kterým je pro absolutní většinu obyvatelstva České republiky krásná, ale těžká, přísná, a přitom hravá, tisíciletá, a pořád mladistvá čeština.

Mnohý z našich čtenářů si jistě pamatuje na utrupení školních diktátů, větných rozborů, písemek a slohovek, na martyrium s psaním *i/y*, *s/z*, čárek ve větách, na marné lamentování, že pravopisná pravidla jsou k ničemu, že je nepotřebujeme, že se beztak neustále mění atd. atd. Nakonec jsme se s ní ale přece jen smířili, s tou naší češtinou. Víme, že ji nutně potřebujeme, abychom si vzájemně rozuměli, jsme na ni dokonce hrdí, protože je tak těžká, smějeme se cizincům, kteří se marně snaží vyslovit to krásné hrčivé řřřřřřřřřř, jsme kritičtí, když v televizním zpravodajství zazní nějaká ta nespisovnost, a zacpáváme si uši, když slyšíme zpívat Němce nebo Holanďany, protože čeština je přeci tak libozvučný jazyk. Máme k ní prostě trochu rozporuplný vztah. Trápí nás, ale současně je naší největší ozdobou. Jak jinak - je přeci ženského rodu.

Jakou roli ovšem v jazyce hraje žena jako taková? Má vůbec rozlišování pohlaví v češtině nějaký význam? Rada současných odborníků (a odbornic) se domnívá, že ano. A nejde tu jen o vyjadřování rodu ve tvarech slov (milá dívka přišla X milý hoch přišel) nebo o přechylování (pedagog - pedagožka, chirurg - chirurgyně), ale o mnohem zásadnější rozdíly - v intonaci, ve výběru slov, tématu řeči, ve stylu, v komunikačních strategiích. Je například prokázáno, že ženy mnohem častěji než muži používají otázku, a to i v odpovědích nebo v žádostech a příkazech (Otevřel bys okno?), a také méně často přerušuje tok řeči svého mužského partnera. Tento fakt vyplývá z ženského sklonu ke zdvořilosti a spolupráci, zatímco pro muže je typický vztah konkurence. Ženy jsou emotivnější, mluví více o sobě samých, o vlastních zkušenostech, jsou výmluvnější a v řeči plynulejší, pohotovější, ale na rozdíl od svých mužských protějšků v diskuzi přinášejí méně argumentů a spíše inklinují k souhlasným signálům, jimiž se vzdávají vůdčí role v konverzaci. O ženách se také tvrdí, že často hovoří jen pro samo mluvení, které má za cíl spíše udržet kontakt než sdělovat fakta. Muži jsou na-

opak racionálnější, a pokud nemají co říci, nedělá jim problém mlčet.

Muži a ženy zkrátka žijí v docela odlišných světech, či spíše v jednom světě, na který se dívají jinými očima, a svůj zorný úhel promítají i do toho, co říkají. A ženy v tomto dvojjediném světě rozhodně nestojí někde v pozadí, vždyť některé z nich jsou přímo přeslovné ...

Desátá múza

Múz, dcer nejvyššího olympského boha Dia a bohyně paměti Mnemosyné, které tvořily družinu boha Apollóna, bylo původně devět. Každá z nich bděla nad některým uměním či vědou (Erató nad milostnou lyrikou, Kalliópé na epickým zpěvem, Thálie nad kome-

autor: Pavla Zothová

dií, Úrania nad astronomií atd.), jež symbolizovaly doprovodné atributy, např. Kleió, múza historie, byla zobrazována s papírovým svítkem. Půvabné sestry svým zpěvem a tancem vnašely do světa harmonii, umlkaly naopak v době válek (Inter arma silent Musae).

Řecký filosof Platón k mýtickým bohyním připojil ještě desátou, zcela skutečnou a živoucí, ačkoli v jeho době již dvě stě let zesnulou ženu, básničku Sappó, která žila na ostrově Lesbos. Svůj dům Sappó pojmenovala Múseion (chrám múz) a vytvořila v něm jednu z prvních uměleckých škol, tvořenou především ženami, v níž pěstovala kult bohyně Afrodité a múz.

Z Sappina díla se do dnešních dnů zachovaly fragmenty milostné poezie, která inspirovala i mnohé mužské básníky. Tato jedinečná žena starověku se stala později zosobněním básnického nadání.

Svádná Dalila

Výjimečné ženy se objevují také ve Starém zákoně. Mezi ně patří rovněž Dalila, chytrá svůdnice, která na popud Filištínů vylákala z mocného Samsona tajemství jeho síly. Hrdina izraelských pověstí skrýval svou nepřemožitelnost ve vlasech, které si od dětství nestříhal. Dalile se podařilo jeho fintu vyzvědit pryč až na čtvrtý pokus a využila k tomu zřejmě veškerých svých ženských prostředků. Dívka spícího siláka ostříhala a bezbranného vydala Filištínům za 1100 stříbrných. To jí sice v očích Izraelitů mnoho sympatií nevyneslo, ovšem postupem času se tento postoj změnil. Dalila jako symbol ženské svůdnosti a chytrosti, s jejichž pomocí může i slabá žena přemoci toho nejsilnějšího muže, budí mezi dnešními ženami zaslouženou úctu.

Dlouhé vlasy, krátký rozum

Ženy krásné, nadané, svůdné a chytré neměli jen staří Řekové a Židé, ale také my Češi. O jedné z nich píše děkan pražské kapituly Kosmas ve své latinské kronice. Byla jí bájná kněžna Libuše, nejmladší ze tří Krokových dcer, moudrá a rozvážná, „v úvaze prozřetelná, tělem cudná, v mravech ušlechtilá, ženského pohlaví ozdoba i sláva“. Jednoho dne k ní přišli dva rozhádání muži,

kteří se přeli o mez, a žádali ji, aby je rozsoudila. Libuše tak učinila spravedlivě, ale pro toho, kdo spor prohrál, to znamenalo velkou potupu a spustil urážlivou lamentaci na téma úrovně ženské inteligence v poměru k délce vlasů. Tento vskutku věčný argument Libuši zamrzal, ale protože byla nejen moudrá a ušlechtilá, ale především měla styl, povolala na kněžský stolec Přemysla Oráče, aby se tedy on jako muž ujal vlády po jejím boku. Podle pověsti to Čechům sice přineslo pocit důstojnosti a zakladatele mocného přemyslovského rodu, ale také mnohé války a hladomor. Co chtěli, to měli ...

ZV

NAŠE LISTÁRNA

Občané Horního Města dali paní starostce Evě Machové lekci

Začátkem prosince 2003 jsem se zúčastnila veřejného zasedání Obecního úřadu v Horním Městě a mohla jsem se přesvědčit, jak paní starostka Eva Machová stojí o názory svých spoluobčanů. Nenechala mne promluvit, protože věděla, že chválu neuslyší. Prostě ukončila schůzi a spěchala pryč! Proto chci občany Rýmařovska seznámit s jednou událostí, která se přihodila ve druhé polovině roku 2003.

Máme v Horním Městě, jako všude, lidi beze studu, bez charakteru, bez morálky, arogantní a prospěchářské, ale jak se ukázalo, i lidi s čistým srdcem, nezištné, nechamtivé, slušné i takové, kterým nejsou osudy druhých ani utrpení zvířat lhostejné. Proto stále ještě věřím, že je přece jen mnohem více hodných než zlých a bezcitných. Po obci se tři měsíce potuloval opuštěný pes. Byl velice nápadný tím, že měl abnormálně velká varlata. Byl středně velký, vypadal jako medvěd a každý, kdo se mu podíval do očí, našel v nich velký smutek a prosbu. Každého muselo bodnout u srdce. Občané ho krmili, a když poznal, že může lidem důvěřovat, byl přítulný. Děti si ho oblíbily. Po rozhovoru s veterinářem bylo jisté, že pes potřebuje operaci varlat. Tak dali občané pokladničku do obchodu s prosbou o příspěvek na operaci. Bylo dojemné, že jedna holčička z Dobřečova každý den dala do pokladničky to, co od rodičů dostala na svačinku. I důchodkyně mu přilepšily kouskem salámu. Jenom paní starostka byla ke všemu hluchá, slepá, měla jenom vý-

mluvy a pro psa ani kůrku chleba.

Občané se domluvili s Ligou na ochranu zvířat, že mohou psa převést do útulku pro opuštěná zvířata v Olomouci. Vybrané peníze použili na převoz a psa předali útulku. Tam byl operován a v prvním únorovém týdnu roku 2004 ho zpěvačka paní Kubišová představila v pořadu Chcete mě?

Ochránci zvířat poslali paní starostce tento dopis:
V Olomouci dne 9. října 2003

Vážená paní starostko!

Obracím se opět na Vás - tentokrát písemně - s žádostí o poskytnutí ochrany toulavému psu, který se ve Vaší obci potuluje již několik týdnů a přežívá jen díky dobrotě Vašich občanů. Tito jej krmí, postavili mu dřevěnou boudu a dělají sbírku na případné veterinární ošetření. Údajně jste byla žádána občany o pomoc, i já jsem Vás o toto žádala telefonicky. Bohužel se tak zatím nestalo. Péče o opuštěné a zatoulané zvíře je povinností obce, vyplývající ze zákona. Jedná se občanský zákoník § 135, čl. 3, odst. 1: „Povinnost nalezenou věc převzít a ponechat ve svém opatrování vždy, i když k nálezu nedošlo v jeho územním obvodu.“ a čl. 3, odst. 2, písmeno f: „Povinnost se o zvíře postarat po dobu jednoho roku, kdy je možné s ml u v n ě předat toto zvíře do péče organizaci nebo soukromé osobě, má-li tato k tomu podmínky a souhlasí s tím.“

Rovněž neposkytnutí pomoci (včetně podání krmitiva, vody apod.) je v rozporu se zákonem

246/1992 Sb. Také není přípustné dle tohoto zákona zvíře bezdůvodně utratit.

Vážená paní starostko, žádám Vás opětovně o vyřešení uvedené záležitosti s tím, že psa můžete umístit za poplatek v některém útulku (Olomouc, Opava apod.). Vzhledem k nastávajícímu podzimnímu počasí věřím, že situaci urychleně, v souladu se zákonem na ochranu zvířat 246/1992 Sb., dořešíte.

S pozdravem
Ing. Krajňáková Věra,
předseda LOZ Olomouc

Teprve potom se paní starostka přece jen rozhodla, že bude každý rok přispívat na opuštěná zvířata 4 500 Kč a získala tím i příslib, že Liga převzme i v dalších letech psy, které městská policie přiveze do útulku.

V Rýmařově platí důchodce v panelovém domě 180 Kč ročně za psa, zato v naší malé obci platí důchodce s vlastním domem a zahrádkou za psa 200 Kč ročně.

Paní starostka tu lekci od občanů špatně nesla, o tom svědčí pomstyctivý, žlučovitý článek v Hornoměstském telegrafu 11/12 2003 a toto sdělení: „A tak můžeme stát před rozhodnutím, jestli si zaplatíme odchyt psů a jejich pobyt v útulku nebo vypneme např. veřejné osvětlení a budeme chodit potmě.“

O vypínání veřejného osvětlení jednala paní starostka už na jaře 2003 a zastupitelé to našťásti neschválili.
Helena Nemášová, Horní Město

Vlk - patří do naší přírody?

V prosincovém čísle (12) Myslivosti z loňského roku je otištěn článek od Ing. Jozefa Jiráta, CSC., pod názvem *Stanou se vlci trvalou součástí naší přírody? - Vyskyt vlků v České republice*. Jozef Jiráť je pracovníkem Ministerstva životního prostředí a v daném oboru je skutečným odborníkem. Tímto článkem tak opět rozjiskřil tuto už v minulosti ožehavou tematiku. Jeho článek je ovšem excelentní a stojí určitě za přečtení. Kdo - co tedy vlastně vlk je? Povězme si o něm něco bližšího.

Vlk obecný (canis lupus) je největší psovitá šelma, která se v České republice vyskytuje. Jeho výskyt je však vyloženě migrační, to znamená, že není stálý. Oblastmi, kde ho lze zaregistrovat, jsou zejména Moravskoslezské Beskydy a Javorníky, vzácněji se občas objeví v Hostýnských vrších a na Vizovické vrchovině. Velice vzácně se zatoulá i k nám, do Jeseníků. Jeho v uvozovkách největší stavy jsou ovšem na Šumavě, kam přebíhá z Německa, zvláště z oblasti Národní rezervace Bavorský les, a tam zůstává i nastálo. Stavy vlčí zvěře se zde zvýšily díky porevolučnímu odstranění ostražných signalizačních drátů mezi tehdejší ČSFR a už sjednoceným Německem.

Vlčí stavy se v 70. - 80. letech odhadovaly na 150 až 200 kusů. Odhady (dle každoročního sčítání zvěře) se týkaly tehdejší ČSSR, te-

dy i Slovenska, kde se vlk vyskytuje zejména v horských příhraničních oblastech s Polskem, a to od Javorníků, přes Slovenské Beskydy, Malou a Velkou Fatru, Nizké a Vysoké Tatry až po Spišskou Maguru, Čergov a Nizké Beskydy. Z ukrajinských Karpat navíc přebíhá do Nizkých Beskyd, Vihorlatských vrchů a Slovenského rudohorie vlk karpatský. Je to poddruh vlka obecného, který vyniká krásnou hřbetní srstí kresbou. V celé oblasti Slovenska zůstávají vlci, tak jako na Šumavě, stálí.

Uváděné stavy jsou při způsobu sčítání zvěře a dřívější myslivecké politice přinejmenším rozporuplné. Osobně se domnívám, že byly daleko nižší. Odhaduje se, že vlk byl u nás téměř vyhuben asi před dvěma sty lety. Ještě hůře dopadli vlci na Britských ostrovech, kde byli vyhubeni úplně, přičemž lví podíl na tom nese irský chrt (odtud přezdívka irský vlkodav).

Vlk se podobá velkému psu, německému ovčákovi. Od něj se liší mohutnější hlavou, užším hrudníkem (pes jej má kulatější), oháňku nosí na rozdíl od psa svěšenou dolů, lokty má stočené dovnitř (pes ven), má špičatější čenich, šikmé oči (světla) a kratší trojúhelníkové slechy. Výška v kohoutku činí 70 - 80 cm, hmotnost je 25 - 65 kg, vlk je tedy také o něco vyšší a těžší než německý ovčák.

Vlci jsou nesmírně inteligentní šel-

my. Jsou monogamní a z jejich věrnosti bychom si my lidé měli vzít příklad. Přesto žijí v přísně organizovaných smečkách, jejichž velikost je dána řadou faktorů. Nejdůležitější jsou dva: minimální počet vlků pro úspěšný lov a současně maximální počet jedinců z hlediska užití se v rámci určitého loveckého území, které má zpravidla 10 až 50 tis. hektarů. Za normálních okolností má smečka šest až jedenáct členů, převážně rodinných. To znamená vlka, vlčici a jejich odrostlá mláďata. Mimo tyto smečky žijí vlci samotáři, kteří jsou z různých důvodů vyloučeni ze společenstva. Ve velice krutých zim-

ních obdobích se menší smečky slučují a tvoří větší celky.

Za jedinou noc vlci při lovu uběhnou až 80 km, což je obdivuhodný fyzický výkon. Pokud při lovu nešťvou zvěř, používají při přesunu indiánský způsob chůze, to znamená běh - chůze. Vlk spotřebuje denně v průměru od pěti do sedmi kg potravy, dle své vlastní váhy. Pokud je vyhladovělý, je schopen sežrat najednou až patnáct kg masa. Hlavní složkou jeho potravy jsou kopytníci od srnčí zvěře, přes vysokou až po velikost losa. Je ovšem známo, že během léta se často živí pouze drobnou zvěří, hraboši a žábami. V době nouze loví domácí zvířata, přede-

Foto: internet

vším špatně zabezpečené ovce, kozy, ale i husy, kačeny a slepice. Troufne si i na menšího psa. Z větších psů má vlk panický strach. Při štvaní se smečky vlků soustředí hlavně na mladou, nemocnou nebo starou a oslabenou zvěř. Někdy se ale stává, že se vlkům podaří, zejména při vysoké sněhové pokrývce, zahnat do roklí zdravou dospělou zvěř a tam ji strhnout. Způsob lovu se zakládá na tom, že mladí vlci zvěř nadržují silným, kteří v rozhodujícím okamžiku útočí z úkrytu. Na silnou zvěř, například na černou, zvláště na kňoury, ale i na silné bachyně, používají vlci lov kruhový. To znamená, že obíhají v kruhu kolem své oběti, útočí zezadu a z boku, až se jim podaří zvíře povalit, a potom se na ni vrhnou. Vlci konzumují svou potravu společně a na rozdíl od ostatních psích šelem, jako jsou psi, šakali, hyeny ad., se u této činnosti nikdy nenapadají a nervou.

Vraťme se ale k vlastnímu námětu tohoto článku - patří vlk do naší přírody jako přirozený predátor, ano, či ne? Je to otázka velice složitá. Jak jsem již uvedl, vlk je velice inteligentní a ušlechtilá šelma. Bohužel lidstvo mu od nepaměti přisuzuje mnoho špatných vlastností, které ve skutečnosti nemá, a mnoho zlých činů, které neprovádí. Například je doloženo, že na Slovensku a u nás v Beskydech škody, které se přičítají vlkům, dělají ve skutečnosti toulaví a zdívocelí psi. Jedná se zejména o německé ovčáky, československé vlčáky, jejichž křížence a ostatní velké psy, kteří se obdobně jako vlci shlukují do smeček a také podobně loví. Na Slovensku, zvláště v jeho střední a východní části, se jedná o kavkazské a středoasijské zdívocelé ovčáky. Tito psi jsou velice ostří a útoční, nebojí se zaútočit ani na medvěda a velice často napadají člověka. Do chovu byli zavedeni na ochranu

ovčích stád před vlky, případně před zatoulaným medvědem. A právě tyto zdívocelé psi smečky dělají největší škody na ovčích a ostatním domácím skotu.

Vlk má panickou hrůzu z člověka a nikdy by ho nenapadl. Sám jsem měl možnost potkat vlka ve volné přírodě pouze jednou, na Slovensku, konkrétně ve Slovenském ráji. Bylo to v roce 1983. Vyrázil jsem z Hrabušic na zalesněnou horu Rumanovou (927 m n. m.). Šlapal jsem po vrstevnici ohozem. Foukal tehdy vyložený variábl. Potkali jsem se v jedné z neprehledných zatáček. Leknutí i následující šok byly oboustranné. Chvilí jsme proti sobě stáli a hleděli na sebe, vlk potom zavrčel a prudkým spádem utekl dolů. Byl to krásný statný samec.

Domnívám se, že u nás v Jeseníkách by se vlk až na zmiňované jedince velice těžko uchytil, a to z důvodu vlastního přežití. Minimální četnost místní populace by totiž měla obná-

šet alespoň padesát jedinců, kteří by však měli mít možnost být v kontaktu s dalšími vlky. Jinak by taková populace postupně zanikla. Když k tomu připočteme naše vylovené honitby a přístup myslivců k těmto zvířatům, tak je šance vlka na přežití nulová. Zákon o ochraně životního prostředí č. 114/1992 Sb. sice vlka řadí do kategorie druhů kriticky ohrožených, ale jsem přesvědčen o tom, že by se stal nejvíce lovenou zvěří u nás, třebaže by šlo o pytláctví. Budeme se asi muset do budoucna smířit s tím, že jsme vlkům jejich loviště obsadili sami. Některé snahy chránit jako základ divokého chovu vlky „uniklé“ ze zoologických zahrad a parků či podobných „domácích“ chovů jsou zcela nesmyslné a laické. Tato zvířata jsou díky kontaktu s člověkem zdeformovaná, nemají návyky volně žijící divoké zvěře, a tudíž se v přírodě chovají nepřírodně. Ani tyto vlci by neměli šanci na přežití. *Břetislav Chřemec*

Bufety podle nového stříhu

Poté, co byly loni zrušeny oba bufety v centru města, přišel Rýmařov o jediné zařízení tohoto druhu, kde se denně u oběda či svačiny vystřídalo několik desítek, možná i stovek strážníků. Zvláště ti, kteří jsou zvyklí na oblíbené salátovny z větší měst, podobný typ jídelny v Rýmařově postrádali.

Od čtvrtky 5. února však byla nově otevřena jídelna na Radniční ulici, která kromě teplé a studené kuchyně navíc nabízí pult se zmrzlinou a cukrárnou. Nová „mléčná“ jídelna vznikala

téměř rok, neboť původní prostory musely projít celkovou rekonstrukcí, aby vyhovovaly přísným požadavkům Evropské unie. S novými kritérii, která pamatují nejen na hygienu při přípravě jídel a při jejich konzumaci, ale také na vybavení sociálního zařízení, se budou muset v krátkém čase vyrovnat všechna stravovací zařízení v České republice.

Rozsáhlou rekonstrukcí prošel rovněž interiér vlastní jídelny, jehož design připomíná stylové restaurace a cukrárna a který snad v budoucnu

vytlačí klasický neosobní typ veřejných vývařoven. Bufety, vykachičkované až po strop, jejichž jedinou ozdobou je zaprášená umělá vegetace, sklánějící se nad polepenými plastovými stoly, patrně vbrzku ustoupí vkusně aranžovaným prostorům, hliníkové příbory, jejichž čistota byla často věcí názoru, nerezovým, a my se postupně přiblížíme západnímu světu i v kultuře veřejného stolování. Skupina strážníků, na něž se dříve dávno trochu zapomínalo, tedy lidé, kteří dobrovolně či nedobrovolně změnili své stravovací návyky, až už

z přesvědčení nebo ze zdravotních důvodů, si mohou snad také brzy přijít na své. Obligátní smažený sýr (který bývá mezi bezmasými jídly často nabízen „vylepšený“ plátkem šunky) se nejednomu vegetariánovi časem zajídá a diabetik v cukrárně se dříve vyskytoval jen jako doprovod. Dá se očekávat, že nová jídelna rozšíří svou nabídku i pro tyto menšíkové strážníky. A pokud k tomu skutečně dojde a my se i v tom začneme přibližovat svým vyspělejším sousedům, můžeme si jediné gratulovat. *ZV*

Plesová sezona vrcholí

Plesová sezóna je v plném proudu. Po období vánočního a novoročního odpočinku se lidé ze soukromí svých domovů vydávají do společností, strojí se do honosných rób i střizlivých obleků, navštěvují bankety, plesy a karnevaly, tančí, hdují, juchají. Nejnavštěvovanější akcí tohoto druhu

v Rýmařově je bezpochyby Muzikantský ples, který pořádá Středisko volného času. Na pódiih obou sálů se během něj vystřídají všechna místní hudební uskupení, od dechovek, přes zábavové skupiny s populárním repertoárem až po rockové a rock'a'rollové kapely. O atmosféru letošního

Muzikantského plesu, který se konal v pátek 13. února, se s těmi, kdož jej tentokrát nenavštívili, podělíme alespoň prostřednictvím fotografií.

Středisko volného času děkuje všem muzikantům, kapelníkům a zpěvákům za účinkování na letošním Muzikantském plese.

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Člověk, který nemá žádné problémy, vypadl ze hry.

Elbert Hubbard

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - ÚNOR - BŘEZEN 2004

PLESOVÁ SEZÓNA 2004

ve Středisku volného času Rýmařov

12. 3.	Ples ZŠ Jelínkova 1		
20. 3.	Ples BFAA Oldies		
21. 2.	SVČ	9.00	Výprava za sněžným mužem
23. 2.	SVČ	18.00	Talianka - koncert
25. 2.	SVČ	10.00-12.00	Kurz paličkování
25. 2.	SVČ	13.30	4. kolo soutěže 5. tříd Ententýny
28. 2.	SVČ	14.00-17.00	Tai-či s Marcellem Adamcem
28. 2.	SVČ	14.00-15.00	Cvičení s míčem
6. 3.	SVČ	14.00-16.00	Pinká celá rodina - herna stolního tenisu pro děti a rodiče
10. 3.	SVČ	13.30	Finále soutěže pátých tříd Ententýny
13. 3.	SVČ		Okresní přebor ve stolním tenisu
		10.00	Rýmařov - Javorník B
		14.00	Rýmařov - Vápenná
24. 3.	SVČ	18.00	Setkání pedagogických pracovníků
26. 3.	kino	15.00	Mateřinka 2004 - Okresní přehlídka vystoupení dětí mateřských škol
29. 3.	SVČ	18.00	Koncert Talianka

Středisko volného času Rýmařov připravilo pro milovníky pohybu všech věkových kategorií

Cvičení s míčem malým i velkým

Chcete >> se zbavit bolestí páteře?
>> posilovat?
>> se uvolnit?
>> se pobavit?

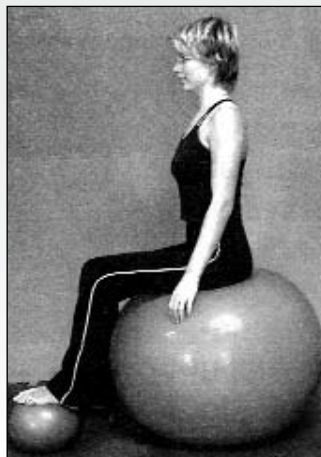
**Přijďte si s námi zacvičit
v sobotu 28. února
od 14.00 do 15.00
do malého sálu SVČ**

S sebou: sportovní oblečení
a obutí

vlastní míče nejsou podmínkou

Cena: 30 Kč

Přihlášky: do 26. února
u Heleny Tesařové
v SVČ, tel.: 554 211 410

Známa i neznámá výročí

21. 2.	Mezinárodní den průvodců cestovního ruchu, poprvé se slavil v roce 1989
21. 2.	Mezinárodní den mateřského jazyka
22. 2.	Evropský den obětí (Evropský den zločinu)
22. 2.	Mezinárodní den skautek (Den sesterství, Den díků, Den přemýšlení, Den skutků), slaví se od roku 1927 v den narození manželů Baden Powellových, zakladatelů skautingu
23. 2. 1934	nar. Milan Neděla, herec (zemř. 14. 4. 1997) - 70. v. nar.
24. 2. 1684	nar. Matyáš Bernard Braun, rakouský sochař a řezbář, autor dvou sousoší Karlova mostu, souboru soch v Kuku, v Novém Městě nad Metují aj. (zemř. 15. 2. 1738) - 320. v. narození
25. 2. 1879	nar. Otakar Ostrčil, skladatel, dirigent, pedagog (zemř. 20. 8. 1935) - 125. v. narození
25. 2. 1954	Československá televize zahájila pravidelné vysílání - 50. v. při povodni pobožen Karlův most v Praze - 220. v. zem.
27.-29. 2. 1784	zem. Rudolf Beran, politik, představitel agrární strany (nar. 8. 12. 1887) - 50. v. úmrtí
28. 2. 1954	
Březen	Měsíc internetu
1. 3. 1939	nar. Ivan Kraus, spisovatel, textař a scenárista - 65. v. nar.
2. 3.	Den boje spisovatelů za mír, byl vyhlášen Mezinárodním sdružením PEN klubů v červenci 1984
2. 3. 1824	nar. Bedřich Smetana, skladatel (zemř. 12. 5. 1884) - 180. v. narození
3. 3. 1994	zemř. Karel Kryl, básník a písničkář, (nar. 12. 4. 1944) - 10. v. úmrtí
4. 3. 1949	Na sjezdu spisovatelů byl založen Svaz československých spisovatelů - 55. v. založení
4. 3. 1949	nar. Karel Loprais, automobilový závodník - 55. v. narození

Společenská kronika

Narodili se noví občanci

Jan Bátla	Janovice
Lukáš Bátla	Janovice
Ivana Hořínková	Rýmařov
Barbora Šulková	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Anna Pytlíčková - Rýmařov	80 let
Božena Ondrušková - Rýmařov	81 let
Marie Stasová - Rýmařov	82 let
Josef Mlynář - Rýmařov	83 let
Juliana Sabová - Rýmařov	83 let
Marie Balková - Rýmařov	94 let

Rozloučili jsme se

Jaroslav Krumník - Rýmařov	1943
Josef Polách - Ondřejov	1954
Marie Vychodilová - Rýmařov	1916
Barbora Sukupová - Rýmařov	1924
Ondřej Bučko - Rýmařov	1921

Matrika MěÚ Rýmařov

Městské muzeum a galerie Octopus

31. 1. - 29. 2. 2004

Výstava předního fotografa Jindřicha Štreita
s názvem Lidé mého kraje

6. 3. - 28. 3. 2004

Vladimír Halla - Hledání ztraceného času
(malba, grafika)

Otevírací doba Městského muzea Rýmařov

Po: zavřeno

Út - So: 9.00 - 12.00 13.00 - 16.00

Ne: 13.00 - 16.00

Městská knihovna

**„Do knihovny na Internet - po Internetu do knihovny“
7. ročník Březen - měsíc Internetu BMI**

Březen bude v roce 2004 v České republice opět měsícem Internetu. Městská knihovna Rýmařov se rovněž zapojila do celostátně vyhlášené akce BMI touto zajímavou a lákavou nabídkou:

- Internet po celý měsíc ZDARMA
- „Neboj se a začni“

každou březnovou středu od 9.00-10.00 bude internet sloužit těm, kteří hledají odvahu začít a potřebují k tomu základní instrukce - zdarma

- „Maminky s dětmi - na Internet do knihovny“

ve spolupráci s klubem Sluníčko knihovna připravila pro maminky s dětmi možnost brouzdat po internetu (hlídání dětí je v knihovně zajištěno) každou březnovou středu od 10.00-11.00 pod vedením knihovnic - zdarma

- „Svět počítačů a Internetu“ - výstavka knih s danou problematikou

Otevírací doba knihovny

Po, Út, Čt, Pá - 9.00 - 17.00 hodin So - 8.00 - 11.00 hodin
Ve středu je knihovna zavřená.

Každé první úterý v měsíci v 17.00 se koná v městské knihovně ve spolupráci s muzeem přednáška Mgr. Jiřího Karla o historii Rýmařovska.

Bazén v Břidličné

**Plavání pro veřejnost
v únoru a březnu**

Pondělí	15.00 - 18.00 hodin
Úterý	14.00 - 17.00 hodin
Středa	14.00 - 19.00 hodin
Čtvrtek	14.00 - 18.00 hodin
Pátek	14.00 - 20.00 hodin
Sobota	13.00 - 19.00 hodin
Neděle	13.00 - 19.00 hodin

Vstup pouze s koupacími čepicemi!

Změna provozní doby vyhrazena

Pozor změna vstupného!

(Vstupné dospělí - 35 Kč/1 hod.,
děti - 18 Kč/1 hod.)

Teplota bazénu - 30°C (malý),
26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Vedení bazénu v Břidličné

Z historie

Ještě jednou Rýmařovsko za Vavřince Edera

Panští úředníci Sovinecka, s výjimkou správců hamerních, byli téměř výhradně Češi, které beze změn převzali Ederové po Boskovicích. Pracovali spolehlivě a korupce zde byla pojmem neznámým, vždyť nouzi netrpěli, když je vrchnost tak náležitě odměňovala. Všichni se těšili přízni majitelů panství. Kromě dobrého platu dostávali též jednorázové odměny. Třeba Vítek Slabý dostal již od Jana Boskovicického k domu ještě kus lesa i pole a byl zbaven veškerých dávek podobně jako hajný Vaněk. Také hejtmán Jáchym Pivec se stal díky panské štědrosti bohatým člověkem. Podnikal na horách rudských, vlastnil statek v Sovinci a další v Dolní Moravici s bratrem Šimonem, kterému vymohl správcovství hamrů. Důchodní písař Matěj Strelýšer získal 1584 díl těchanovské mlýna ve Valšovském Zlebu a o rok později přikoupil další. Každý z nich měl nemalý deňatý a vlastní malý dvůr se služebnictvem a pacholky z řad sirotků za minimální roční mzdu. Služebná sovineckého purkrabího Barbora ze Stránského dostávala za celý rok 2 zl. a 20 grošů a samozřejmě celoroční zaopatření - ubytování, stravu i nějaké oblečení, často již poněkud obnošené. Bohatou nevěstou jistě nebyla. Na hradě či zámku Sovinci, neboť o janovické tvrz nemáme přehled, žil hlásný a trubač s rodinami, kuchaři a kuchařky, panský myslivce, kočí, komorné paní „u fracimoru“, podkorní, pacholci a mnoho dalších služebných včetně nějaké desítky zbrojních. Pokud se někomu práce zajíдалa, zdá se těžká a měl-li toulavé boty, utekl bez rozloučení. Když jej chytili, pak běda mu. Třeba sluha s případným jménem Martin Lenivý, kte-

ry „buda na zámku za kuchaře, zradic utekl ... a spravedlnosti propadl“. Za handrkování a nadáváním nadřazeným bylo nejednomu ochutnat temně a vlhké zámecké vězení či nelaskavý dotek hole.

Službou paní se i na Sovinci učila moresům, morálním zásadám a poslušnosti či službě obecně též nečetná drobná pázata, synkové nižší okolní šlechty, neboť mladé příslušníky starobylých panských rodů bychom u novošlechticů či rytířů stěží hledali. Starší chlapi se stávali panoši, kteří se seznávali s vojenským řemeslem cvičeními se zbraněmi chladnými i palnými, vodili pánova koně, strojí svého patrona do brnění a nosili pánovu zbroj v poli, zároveň se učili pojmu rytířské cti, k níž patřila slušnost k ženě a ochrana slabých i věrnost víře otců, byli vedeni k pokoře, věrnosti a oddanosti svému pánu i zemi. Účastnili se bitev a polních tažení jen jako pozorovatelé na jakési válečnické stázi. Jejich služba pak vyvrcholila v šestnácti až osmnácti letech slavnostním pasováním na rytíře. Pak již byli samostatnými a hrdými bojovníky a mohli převzít své dědičné majetky. To šlo ovšem v případě osiřelosti u chlapců a dívek i dříve po „ohlédání“ zemskými úředníky, tj. vizuálním zjištění dokončeného vývoje pohlavních znaků. Dva panští kati, jeden v Brunzejfu (Ryžovišti) a druhý ve Frydlandu (Břidličné), měli plné ruce práce. Také roboty a daně byly za Ederů

mnohem nižší a humánnější než později za Kobylky, zvláště po smrti jeho ženy. Mezi úředníky janovického panství byli rovněž lidé bez rozdílu národnosti, jež neměla v renesanci stejně jako dříve naprosto žádný význam. Výše se cenila slušnost, spolehlivost a mravnost. V letech 1578 - 1579 se v gruntovní knize objevují dva nejvyšší vrchnostensští úředníci: důchodní Matyáš Nýř, správce důchodů panství, a purkrabí Sebastian Eifersdorfer, který řídil dvorské hospodaření. Přestože prvním zájmem bylo dolo-

vání, vypracovali Ederové také přehledný systém správy panství, jež dále nemusel být zásadně zlepšován. Nebylo však neobvyklé, abychom jen nekriticky nechválili, že se též Ederové jako jiní vehementně snažili mnohé z královského na zástavním panství nepozorovaně převzít do svého majetku, jak se později ukázalo při odevzdávání zástavy. Také něco nepřehlednosti pro královské úředníky Ederům při hospodaření nevařilo. Po odchodu rytířů ze Štiavnice musel být proto vytvořen nový gruntovní urbář, tj. seznam důchodů panství. Vrchnost též obdělávala prostřednictvím svých lidí katastry zpustlých vesnic, takže neobydlená ves neznamenala zarostlá pole a prázdné pastviny. V případě zaniklého Míškova u Ryžoviště se „na ten čas travami užívá a seče se tráva k ruce panské“.

Na jejím katastru se poseklo celých 150 vozů sena v ceně 50 zlatých

a část skoupili poddaní. Kolonizovalo se však nadále a také do obydlených vesnic přibývali noví usedlíci. Vzmáhali se dosavadní domkáři a časem i někteří bývalí poddruzi. Domníváme se, že v jednom vesnickém domě žilo obvykle kolem sedmi lidí. Na vsích měli rozhodující vliv svobodní rychtáři, kteří majetek rozšiřovali skupováním horší panské půdy, jež se tak stávala svobodnou od daní i robot. Dědičné rychty, tj. nejen stavení, ale i úřad, se mohly též prodávat, aniž si vrchnost osobovala právo nějak do transakcí zasahovat. Tak třeba roku 1579 prodal vajglvovskou rychtu Merta Weiner za 900 zlatých Adamu Rysovi a 1594 albrechtická rychta odkoupena za 850 zlatých. Podle cen musely být rychty s pozemky i zařízeními pěkně bohaté. Sovinecké panství navíc získávalo z důležitých dálkových komunikací. Spojovaly Olomouc - Huzovou - Ryžoviště - Bruntál a Nisu a další, méně významná mířila z Moravského Berouna do Rýmařova. Dva výroční trhy ryžovištské, jež pro město vymohl Vavřinec Eder od císaře Rudolfa II., byly známé daleko v kraji a scházeli se na nich nejen řemeslníci a kupci z regionu, ale i jejich kolegové z ciziny či větších měst. Vavřinec Eder podporoval vznik cechů i v Ryžovišti, hospodářském centru panství. 1591 vznikly artikule krejčovského cechu, sdružili se tkalci se ševci a členy ryžovištských cechů se stali i mistři frýdlandští (břidličenský). Řemeslníci byli svými cechovními spolubratry i vrchností přísně kontrolováni, a pokud odvedli špatnou práci, byla jim zabavena a rozdána chudým. Mgr. Jiří Karel

PROGRAM KINA

a Filmového klubu

!!! POZOR, POZOR, POZOR, POZOR, POZOR, POZOR !!!
Začátek promítání ve Filmovém klubu je od 5. března posunut na 19.30 hodin!

pátek 20. 2. 18.00

Rosemary má dětátko

Drama (USA 1968)

Drtivé a chmurné podobenství Romana Polaňského. Obraz světa, v němž osudy jednotlivců mohou být manipulovány tajemnými a nepostizitelnými silami, před kterými marno hledatí únik. Přístupný od 15 let

sobota 21. 2. - neděle 22. 2. 19.30

Prci, prci, prcičky - Svatba

Akční komedie (USA 2003)

Vzrušující vyvrcholení prcičkové ságy. Jim a Michelle se musí vzít. A přesto, že studentská léta jsou již jen vzpomínkami, jsou všichni jejich kamarádi okamžitě připraveni si při této příležitosti pořádně zařádit. Přístupný od 15 let

pátek 27. 2. 18.00

Invaze barbarů

Komedie (Kanada/Francie 2003)

Volné pokračování snímku Úpadek amerického impéria. Film je příběhem o posledním úctu, který nám dává život. Přes veškerou myšlenkovou závažnost je napsán a natočen lehce a s vtipem. Přístupný od 15 let

sobota 28. 2. 19.30

Švidlíři

Komedie (USA 2003)

Lži a krad, a když ti to projde, tak se neboj jít do toho znovu. Roy by byl dokonalým zločincem, kdyby ho nepronásledovala jedna fobie za druhou. Podvod, který se chystá spáchat se svým chráněncem Frankem, je něco, co tu ještě nikdy nebylo. Jenže Roy má ještě dceru Angelu, která se ničehonic objeví ve hře. Přístupný od 12 let

pátek 5. 3. 19.30

Příběh z Tokia

Drama (Japonsko 1953)

Kulturní film rozvíjí meditaci nad rozpadem tradičních japonských hodnot. Stárnoucí manželé se vydají do metropole navštívit své děti, ale zjišťují, že si ve svých představách idealizovali skutečnost a že jejich přítomnost je dětem spíše na obtíž. Stávají se figurkami, cloumanými hektickým ruchem velkoměsta. Mládeži přístupný

sobota 6. 3. - neděle 7. 3. 19.30

Mazaný Filip

Parodie (ČR 2003)

Ostře nabitá parodie, inspirovaná detektivními příběhy o Philu Marlowovi. Tomáš Hanák v hlavní roli bere zákon do svých rukou. Ovšem drsná městská prerie Los Angeles roku 1937, kterou se plahočí za svými případy, na něm zanechává mnohé rány, ať už od zločinců či od zkorumpované policie. Dále hraji: Jaroslav Dušek, Pavel Liška, David Vávra ad. Přístupný od 12 let

Odcizení na sto způsobů

Pojem odcizení vneslo do kulturního povědomí dvacáté století, které se stalo synonymem prudkého vědeckotechnického rozvoje se všemi negativy, která s sebou přinesl - světové konflikty, zbraně hromadného ničení, vyhocené vztahy mezi Východem a Západem, industrializace, rozšíření konzumního způsobu života a ztráta tradičních hodnot. Lidé žijící ve vyspělých společnostech se postupně odcizují své kultuře, své víře, své rodině. Jistoty dané starými zvyky se hrouť, neotřesitelnost historických pravd je zpochybněna.

Samota a odcizení provázejí život člověka na západní i na východní polokouli. Mají různé podoby, ale tytéž příčiny. Koření ve lhotejnosti k ostatním, v ignoraci mezilidských vztahů, v jejich odsouvání do pozadí jakožto něčeho nadbytečného a postradatelného. Můžeme tento fakt akceptovat jako nutný doprovodný jev vyvinutých civilizací, jejichž normou je život v relativním blahobytu, avšak spoutaný koloběhem povinností, anebo hledat z tohoto stavu východisko.

Film kanadského režiséra a scenáristy Denyse Arcanda *Invaze barbarů* (2003), který budou moci rýmařovští diváci shlédnout v pátek 27. února ve Filmovém klubu, je příběhem o deziluzi a rozčarování, které přináší předčasně umírání člověku, jenž se odcizil svým nejbližším. Profesor historie Rémy je nucen strávit poslední měsíce svého života v neosobním prostředí státní nemocnice a jako muži, který zpřetrhal kontakty se svou rodinou, mu hrozí, že zemře v samotě. Jeho syn Sébastien však přes trvalé rozpory s otcem přistoupí na matčinu prosbu a rozhodne se otci zpřijemnit poslední chvíle. Sezve jeho staré přátele, aby jej zbavili trpkosti, a tím rozpoutá kolotoč dojemných, absurdních i černěhumorných scén, v nichž se s nadsázkou řeší ty nejdůležitější společenské problémy a věčné lidské otázky po smyslu bytí. Malý svět se zde prolíná se světem globálním, snaha překonat vnitřní barbarství jedince je apelem na změnu lhostejného postoje ke stavu celé civilizace.

Smrt, která stojí jako stín nad bravurně vyprávěným příběhem plným vtipné ironie, postupně ztrácí rysy krutého nepřítele. Tím, že se de facto stává prostředníkem nového sblížení mezi Rémyem a jeho příbuznými, dokonce získává jakési opodstatnění, byť s hořkou příchutí onoho „pozdě“. Arcandův film si díky jedinečné schopnosti tvůrce skloubit protichůdné polohy a rozehrát humor takřkajíc na ostří nože získal velkou přízeň diváků i kritiků (což je shoda velmi vzácná) a svému autorovi vynesl ocenění Mezinárodního filmového festivalu v Cannes.

Snímek japonského režiséra Jasudžira Ozuy *Příběh z Tokia* (1953), který je v programu Filmového klubu připraven na první březnový pátek, je sice o celé půlstoletí starší než film Arcandův a navíc zachycuje kulturu Dálného východu, jeho poselství je však neméně aktuální a srozumitelné i nám Evropanům. S Arcandovým québeckým příběhem umírajícího intelektuála má Ozuův tokijský protějšek společné téma rodinné odcizenosti, jejímiž oběťmi jsou stárnoucí rodiče.

Manželé Hirajamaovi se jednoho dne vydají do metropole navštívit své děti, ale narážejí u nich pouze na otažitost a nechuť, která v nich budí pocit, že jsou na obtíž. Stárnoucí pár, lidé starého východního světa vnitřní harmonie a poklidu, se ocitají v roli nepohodlných figurek, přesouváných proti své vůli z místa na místo. Sřet tradice a hektického životního stylu velkoměsta se zdá vyznívat v nejspěch prastarých hodnot, jakými je rodina, obětavost a úcta k rodičům. Tvůrce filmu však, třebaže nepřímo a ne okatě, tyto hodnoty hájí. Pomocí mistrovského vypravěčství prolíná obyčejnost a všednost s věčným řádem všehomíra a poukazuje k tomu, že nejvyšší principy, na nichž stojí jeho kultura, se pomalu hrouť ke škodě celé civilizace. Ozuova hluboká meditace o hrozbě úpadku tradičních hodnot, stará padesát let, se v naší současnosti naplňuje. Japonsko je nejen zemí dávných tradic, ale především zemí supertechnologií, které postupně vytlačují živé bytosti i z těch nejběžnějších rolí. A tam, kde končí přímá komunikace mezi lidmi, nastává odcizení ... ZN

Jára Cimrman na rýmařovské scéně

Asi bychom v našich zeměpisných šířkách těžko hledali někoho, komu jméno Jára Cimrman vůbec nic nefká. Postava tohoto univerzálního tvůrce a průkopníka snad všech oborů lidské činnosti, osobnost takřka renesanční, se vtiskla do našeho povědomí stejně hluboce jako třeba Haškův Švejk nebo Babička Boženy Němcové. Pravda, Cimrman, Švejk a Babička tvoří poněkud bizarní společenství, ale všichni mají přesto cosi společného - jsou to ryze české originály.

Jára (da) Cimrman má mezi uvedenými prototypy českého ducha zcela výjimečné postavení. Není jen literární postavou jako Švejk, ale coby výtvar umělecké mystifikace zároveň vystupuje jako zcela skutečný, avšak zneuznaný, zapomenutý tvůrce a badatel žijící na přelomu 19. a 20. století, jehož rozhled a šíře zájmu by vystačily na několik životů. Tento rozený Vídeňák (což ovšem nevyklučuje jeho češství) údajně vynikl v tak odlišných oblastech, jakými jsou literatura a sport, filosofie a fyzika, hudba a kriminalistika, a v mnoha dalších disciplínách, v nichž vždy prokazoval maximálně tvůrčího ducha, předjímaje často objevy, postupy a vynálezy největších kapacit dvacátého století. Přes svůj grandiózní potenciál však zůstal Cimrman mimo pozornost historie až do roku 1966, kdy dr. Emil Hedvábný seznámil veřejnost s objevem géniový rukopisné pozůstatosti.

Brzy poté vznikla v Praze Společnost pro rehabilitaci osobnosti a díla Járy Cimrmana, která postupně odhaluje nová a nová tajemství mistrova života, popularizuje jeho odkaz a především prostorem inscenuje jeho hry, jichž do současné doby přední čeští cimrmanologové „rekonstruovali“ a nastudovali bezmála patnáct (*Akt, Vyšetřování ztráty třídní knihy, Dlouhý, Široký a Krátkozraký, Posel z Liptákova, Dobyť severního pólu* ad.). Každé představení je uvedeno cyklem odborných přednášek osvětlujících různé stránky autorova života a tematicky korespondujících s divadelní hrou. Málokdo ví, že typická skladba cimrmanovských vystoupení vznikla vlastně z nouze. Původním záměrem zakládajících členů souboru bylo uvést vždy dvě jednoaktovky, avšak při premiérovém představení divadla v Malostranské besedě (4. října 1967) nebyla jedna z nich dokončena, a proto byla první polovina večera vyplněna seminářem pseudovědeckých pojednání, které v roli

cimrmanologů přednášeli samotní herci. Netradiční kompozice zůstala zachována a tvoří dodnes specifikum cimrmanovských vystoupení. Hry nejsou z repertoáru divadla stahovány a jsou pouze doplňovány o nové kusy (poslední z nich *Afrika* měla premiéru v říjnu 2002), přesto si divadlo téměř čtyřicet let udržuje přízeň diváctva.

V úterý 3. února měli rýmařovští citelové Cimrmanova díla jedinečnou možnost shlédnout jednu z nejoblíbenějších mistrovských her, *Vraždu v salonním coupé*. Účinkující Divadla Járy Cimrmana (Ladislav Smoljak jako inspektor Trachta, Petr Brukner jako policejní praktikant Hlaváček, Jan Kašpar v roli továrníka Bierhanzela, Jan Hraběta coby továrník Meyer a Genadij Rumlena jako steward) totiž navštívili naše zasněžené končiny, aby obecenstvo seznámili s novými fakty o Cimrmanově činnosti kriminální a kriminalistické a rovněž s tím, jak mistr zúročil své zkušenosti z této sféry v detektivním žánru. Seznamovat čtenáře s dějem hry by bylo nošením dříví do lesa a prozrazovat její, byť překvapivý, konec by patrně rovněž žádné překvapení nepřineslo. Od této nesmyslné snahy tedy raději upustíme a pozastavíme se nad myšlenkou, která nás bezděky napadá při pohledu na bílé hlavy členů divadla (zvláště Petr Brukner v roli dvacetiletého praktikanta Hlaváčka působí velmi cimrmanovsky). V čem vlastně spočívá síla cimrmanovského humoru? Proč se zdá být nevyčerpátný, proč divák neomrzí, ačkoliv soubor hraje téměř čtyřicet let stále tytéž hry? Proč se obecenstvo vždy spolehlivě směje v momentech tomu určených a proč jsou představení Cimrmanova ansámblu pokaždé vyprodaná (i když Rýmařov v tomto směru poněkud zklamal)?

Důvod patrně není jen jeden. Nepřítahuje nás jen ta dávno prohlédnutá mystifikace s podivným géniem a všeučlem, který právě proto, že je fiktivní, může mít nesčetné tváře a schopnosti a který zasazen do nostalgické atmosféry předválečného Rakousko-Uherska svým naivním vynalé-

Foto: internet

záním předvídá události dvacátého století. Mystifikace, zakořeněná v povědomí české společnosti již od dob rukopisů, je v tomto případě provázena zvláštní odrůdou recesistického a přitom inteligentního humoru, který se nevybíjí jen ve slovní komice, ale nutí četnými narázkami na kulturní a společenská fakta diváka k přemýšlení a domýšlení. Přitom však nesklouzává do pozice nabubřele intelektuálské, a naopak tyto postoje zesměšňuje zřetelnou pseudovědeckostí a záměrnou naivitou. Naivizující humor charakterizuje i herecké výkony členů Cimrmanova divadla. Soubor je složen z neherců, kteří ve většině případů dosud vykonávají svá civilní povolání. Přesto lze jen sotva označit Divadlo Járy Cimrmana za ochotnické. Herecký projev panů Svěráka, Smoljaka, Bruknera, Hraběty, Čepelky, Weigla, Vondrušky a dalších lze snad nejlépe označit jako profesionální neherectví. Pojtkem těchto základních cimrmanovských atributů, tedy mystifikace, humoru a neherectví, je nevážnost, zavánějící až sebebavičstvím, jakási svrchovaná nadsázka, pronikající Cimrmanovými hrami skrz naskrz, od jejich zrodu až po prezentaci před publikem, a obdařující obecenstvo očistným smíchem. Vždyť, jak tvrdí sami herci, to důležité je smát se. ZN

S Ladislavem Smoljakem (ne)vážně o divadle

Před úterním představením hry *Vražda v salonním coupé* v rýmařovském kině jsme si p o v í d a l i

s režisérem a představitel inspektora Trachty Ladislavem Smoljakem nejen o Divadle Járy Cimrmana.

Pane Smoljaku, je pravda, že divadlo Járy Cimrmana už nebude tak často jezdit na hostování do jiných měst?

Nic takového se nechystá. Budeme jezdit za našimi diváky i nadále. Jediná informace o zájezdech je taková, že Zdeněk Svěrák si myslí, že v našem věku bychom neměli dělat takzvané dvojáky. Je pro nás fyzicky náročné hrát představení odpoledne i večer. Uvažujeme proto, že dvě před-

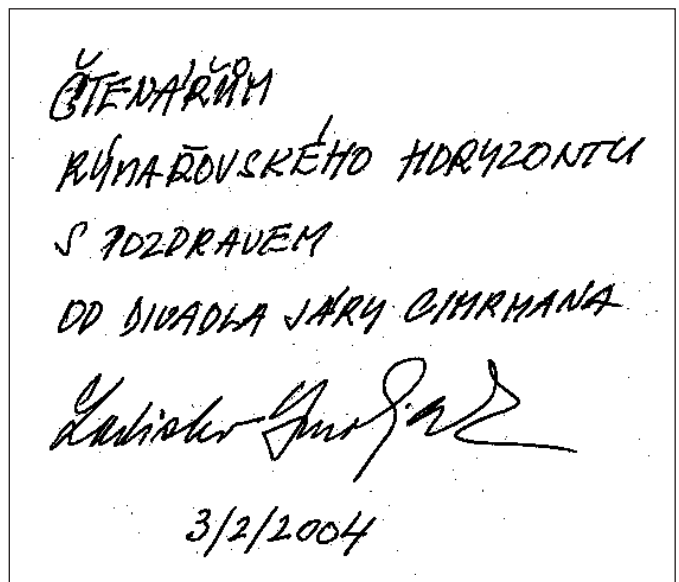
stavení denně budeme hrát jen v omezené míře.

Divadlo Járy Cimrmana bylo založeno v roce 1966. Můžete říci něco bližšího o jeho zrodu?

Na podzim roku 1966 jsme opravdu oficiálně založili divadlo, ale první naše představení se uskutečnilo až v roce 1967. Jednalo se zprvu o jakousi předváděčku pro státní divadelní studio, které mělo rozhodnout, zda nás vezme do svého svazku. To se stalo. Premiéra našeho prvního představení se uskutečnila 4. října 1967 v Malostranské besedě.

Členové divadla jsou vlastně neherci, je to pravda?

Pravda je taková, že nikdo z nás nemá hereckou školu. Byli jsme parta lidí z různých profesí. Zdeněk Svěrák, Jiří Šebánek, Miloš Čepelka a Oldřich Unger byli zaměstnaní v rozhlase. Já jsem pracoval v nakladatelství Mladá

fronta. Kája Velebný byl džezmen. V době, kdy jsme začali studovat u Hospoda na mýtince, přišel Pavel Vondruška, který je dirigentem v Národním divadle, potom ještě přišel Jarda Weigel.

Vzpomenete si, jak následovaly jednotlivé hry až do současnosti?

Nejdříve byl Akt a pak přišlo Vyšetřování třídní knihy, Hospoda na mýtince, Vražda v salónním coupé, Němý Bobeš, Cimrman v říši hudby, Dlouhý, Široký a Krátkozraký a další a další až po Afriku.

Která z uvedených divadelních her je vám osobně nejbližší nebo nejmilější?

To je těžká otázka. Určitě všichni rádi hrajeme vždycky tu poslední hru, protože je v podstatě nejméně ohraná. Osobně rád hraji Třídní knihu, Blaník, Záskok, mám rád Dobyví severního

pólu, i když je to hra fyzicky náročná, protože jsme navlečení do zimních obleků, což zejména v jarních a letních měsících není nic příjemného.

Příznivci divadla Jára Cimrmana tvrdí, že je to divadlo v mnoha směrech neobvyklé, dá se říci, že i humor je svérázný. Jak se díváte na toto tvrzení vy, jako autoři, herci, dramaturgové i režiséři?

Dá se říci, že jsme typicky autorské divadlo. Tudiž se dá hovořit o divadle, které pochopitelně vzniká jinak. V klasickém divadle se hledá management, herci, režiséři, dramaturgové. My jsme naopak začali tím, že máme chuť něco napsat, a okolo autorského textu se pak začínou shromažďovat lidé, kteří jej interpretují a provozují. Tím už je to takové atypické. A domnívám se, že naše charakteristické, originální nápady jsou poměrně zná-

mé a neměli jsme nikdy potřebu něčeho kopírovat. Naopak vůbec nám nevdává, když kopíruje někdo nás, zvláště u ochotníků nás to těší.

Vytváříme hry, které jako by byly nově objeveny v pozůstatosti fiktivního Jára Cimrmana. Charakter her by měl dnes odpovídat tomu, jak se hry tenkrát asi psaly. Samozřejmě ne úplně ortodoxně, protože pak by to bylo muzeum. Musí se jednat o staré ochotnické divadlo, které bude vycházet ze zámeru autora na sklonku předminulého století. Hry se snažíme psát tak, aby se nám líbily, i proto používáme současný jazyk, který je jen okořeněn češtinou té doby. Jednotlivými postavami všech her je Jára Cimrman. Hry tak vytvářejí určitou sérii, mohli bychom říci seriál, ovšem ne ve smyslu toho, že jediná hra navazuje na druhou, ale že mají hodně společného. Lidé se setkávají

v různých hrách se stejnými postavami. Například inspektor Trachta v Hospodě na mýtince vystoupí jako deus ex machina (obživlá postava) a ve hře Vražda v salónním coupé vystupuje jako hlavní postava. Jako další příklad bych uvedl hru Švestka, kde je názorný příklad reminiscence na poslední hru. Vystupuje zde Sváta Pulec - postava, který dostane dotaz, jestli náhodou doktor Žába, kterého zná Motyčka, není jeho otec. Když se to řekne na jevišti, tak vznikne velká legrace pro publikum. V další hře Afrika máme zase doktora Žábu, kterého se někdo zeptá, jestli náhodou jakýsi inženýr Pulec není jeho syn. Je to vlastně taková obrácená rukavička.

Pane Smoljaku, děkuji za rozhovor a přeji vám mnoho dalších výborných her a při dnešním představení Vraždy v salónním coupé zlomte vaz. JiK

Zveme vás do divadla

Amatérský divadelní spolek města Rýmařova Mahen srdečně zve své příznivce na divadelní indiičku René de Obaldia pod názvem *Vitr ve větších Sasafrasu*. Tato hra spadá do žánru, jemuž se říká fraška. Diváci se tedy mohou těšit na představení plné nadsázky a drsnější komiky. Tento žánr nebyl v našem Mahenu ještě nikdy hrán. Poprvé také na jevišti uvidíme indiány. Premiéru vám sehraje v pondělí 1. března a reprízu v pondělí 8. března v 19.30 v Městském kině Rýmařov. Vstupenky můžete zakoupit v knihkupectví pana Laštůvky nebo u pokladny před představením. Upozorňujeme rodiče, že hra je přístupná mládeži od 15 let.

Mahen *Režisérka Hana Vystrčilová dává pokyny hercům při zkoušce*

Studentský klub

Studentský klub Střediska volného času

zve na koncert fyzického básníka Petra Váši a jeho skupiny TY SYČÁCI

ve středu
25. února 2004 v 19.00
v sále Základní umělecké
školy Rýmařov

Vstupné: 80 Kč, studenti 50 Kč

Hudba, pohyb, (k)řeč

Brněnskou komorní bigbeatovou (vlastní charakteristika) kapelu Ty Syčáci založil Petr Váša, známý jako frontman legendárních kapel let osmdesátých Z kopce a Ošklid a později sólový průkopník tzv. fyzického básnictví, společně s baskytaristou Tomášem Fröhlichem a kytaristou Petrem Zavadilem, původně členy nemeně legendární kapely Pluto.

Nově vzniklé uskupení se představilo na jaře roku 2000 cyklem zhudebněných Vášových básní *Máj v dubnu*, který pod stejným názvem vyšel na CD v září 2000. Druhá deska na sebe nenechala dlouho čekat a jako pokračování té první vyšla v květnu 2001 pod názvem *Lék a jed*. Posledním projektem Těch Syčáků je čtyřaktová punková opera SSSS (Samota, Sláva, Smrt a Spása), mystérium „rock'n'rollové duše“, s níž Ty Syčáci vystoupí krátce před svou návštěvou v Rýmařově v brněnském Kabinetu múz a poté například ve Vídni nebo v Praze.

Ty Syčáci vystupují na rockovou sestavu nezvykle (bez klasické bicí soupravy): kytara, baskytara a zpěv, doplněné perkusemi, balalajkou a také deseti-strunným stickem. Váša se jako zpěvák bije v prsa, bubnuje do tváří a hraje ce-

lým tělem. Už tyto první indicie napovídají, že půjde o zcela netradiční koncert plný experimentování se slovem, zpěvem, hudbou a pohybem ve snaze o dokonalé propojení všech těchto vyjadřovacích prostředků (není bez zajímavosti, že se Petr Váša aktivně věnuje rovněž výtvarnému umění). Tendence k syntéze Vášu ostatně vedla i k vytvoření osobitého žánru fyzického básnictví, jež od začátku 90. let rozvíjí a v současnosti i vyučuje. Podstatu Vášových svérázných kompozic lépe než mnohohlavními popisy zachytíme na vlastní oči a uši při živém vystoupení. Malou nápovědou i pozvánkou budí slova autora samotného:

„Protože jsem v počátcích experimentu fyzického básnictví žil neustále v určité úzkosti, zda neztrácím soudnost, hlavu, zdravý rozum, našel jsem si docela přesný systém, jak se pohybovat mezi póly pohybového, zvukového, řečového a výtvarného oboru směrem k prosté syntéze s respektem vůči úctyhodným tradicím toho kterého způsobu sebevyjádření. Ukázalo se, že tato „metoda“ je snadno přenosná i na druhé a může posloužit přinejmenším jako ušlechtilá zábava, když ne přímo zasvěcení i mnoha jiným adeptům neopraunění.“ ZN

LUBOŠ HLAVIENKA: Zpověď (5. část)

Augustin se několika křečovitými pohyby dostal na nohy, jeho stále naklonění vpřed dávalo jasně tušit, že úder, jež jsem mu před chvílí zasadil, byl opravdu bolestivý. Opatrně jsem se k němu začal přibližovat a dýku jsem držel nataženou proti němu. Probadávali jsme jeden druhého pohledem a oběma nám bylo jasné, že za pár okamžiků se bude jeden z nás válet na podlaze v kaluži své krve, zatímco se nad ním bude vítězoslavně vypínat soupeř.

Po chvíli váhání jsme se oba pohnuli takřka shodně. Jeho útok vedený na mě seshora jen těsně minul můj krk a neškodně se zaryl do saténového pláště, jenž mne okolo krku objímal, a v jediném okamžiku zredukoval jeho cenu na minimum. Má dýka oproti tomu neomylně zamířila přímo do míst, kde jsem tušil srdce, a takřka bez odporu si k němu okamžitě prorazila cestu.

Kněz náhle ztuhl, dýka, již až dosud pevně svíral ve své ruce, s hlasitým zařčením dopadla na zem. V posledních záchvěvech života, který se nechce smířit se smrtí, mi sevřel ramena a přitáhl si mou tvář k té své a tenoulinkým, téměř už ze záhrobní přícházejícím hlasem mi pošeptal svá poslední slova. „Proklínám tě,“ zašeptal tiše a snad mi chtěl říct ještě něco víc, ale slaboučký oheň v jeho očích pojednou zhasl úplně, stisk na mých pažích zeslábl a jeho tělo se bezvládně, jako hadrová panenka, svezlo k zemi.

Pomalou jsem poodstoupil od zhroutené postavy, mé oči se však nadále upíraly k tomu, co ještě před okamžikem bylo živou, dýchající bytostí. Sledoval jsem ho, probodával očima, ale tělo zkroucené v nejroztočivějších úhlech se už k životu neprobudilo.

Nevím jak ani proč, ale náhle se mne zmocnily výčitky. Co jsem dokázal tím, že jsem mu proklál srdce a díval se, jak umírá? Navrátil jsem tím snad Isabele život, vstala snad z mrtvých a sevřela mne opět ve svém vášnivém objetí? Cožpak se vůbec dá krev smýt krví? Ne! Kdyby alespoň pominula ta bolest, jež mne rozežírala zevnitř a co chvíli se stávala nesnesitelnější, ale ani ta se nade mnou neslitovala a dál se s chutí zahryzávala do mých vnitřností. Kdo ví, zda by nakonec nebylo lepší, kdybych ležel na jeho místě a má duše by se už dávno vznášela v kraji věčné blaženosti, kde bych konečně došel pokoje.

Opatrně, krok za krokem, metr po metru jsem se začal vzdalovat od chladnoucího těla, ne však dost rychle na to, abych mohl uniknout svým myšlenkám. Zmítaly se mi v hlavě, přeskakovaly se, v celých hejnech podnikaly nálety na mé racionální uvažování a já nebyl s to ovládnout třeba jen jednu jedinou. Obrazy se mi v hlavě střídaly

jeden za druhým a já konečně pochopil, jak strašnou věc jsem právě spáchal. Kolena se mi podlomila a já plně pocítil chlad kostelního dláždění.

Proklínal jsem sebe za to, co jsem provedl, proklínal jsem jeho za to, co provedl, Isabele, proklínal jsem celý svět za to, že je tak bezcitný a krutý, ale hlavně jsem proklínal Boha, že to vše dopustil.

„Nenávidím tě, Bože! Nenávidím!“ vyšlo mi z úst, do té chvíle oněmělých, a jako mocné hromobití se odrazilo od vysokých zdí. „Já ti obětoval svou nevinost, své mládí,“ pokračoval jsem dál ve své obžalobě a zrak se mi zatím kalil slzami, „když jsem se bil pod tvými praporce, a jak jsi se mi za to odvděčil ty? Teď tu klečím před tebou a na rukou mi lpi krev vraha mé ženy. Vraha, jenž vraždil ve tvém jménu a pro větší slávu tvého jména. A proč? Mlčíš, mlčíš jako vždy, když se k tobě obracím pro radu. To jsem se ti už tak znelbil, že mne takto trestáš, či co?“ ulevil jsem hlasitě svým bolestem.

„Co jsi to vůbec za boha, když mne necháš takto trpět? Proč své věrné odměňuješ jen bolestí a slzami? Ptám se tě proč?! Snad už jsi tak přivykl podlézávému pochlebování kněží, že nechceš vyslyšet nás trpící? Nic, pořád to stejné nic. Tak udělej už něco!“ Ta slova mocně zaburácela mezi zdmi kostela jako polnice ohašující poslední tažení; žádná reakce jsem se ale opět nedočkal.

„Dobrá tedy, když nechceš nic udělat ty, je řada na mně!“ při těchto slovech jsem se zvedl z prochladlé podlahy a osušil si slzy, jež se mi řinuly z očí. Napřimil jsem se a pořádkem ještě lehce rozřeseným hlasem vypustil ven ta slova: „Zříkám se tě. Zříkám se tě, jako jsi se ty zřekl mne. Zříkám se tě, ó ty velký vrahu, ty boží mystifikátore. Raději dále žít jako štvaná zvěř, bez víry, bez tebe, než být jen na okamžik opět uvěřit ve tvé milosrdenství, jehož se nikomu nedostává...“ V té chvíli už mnou lomcovala zloba tak mocně, že snad všechnen vzduch v celém kostele rezonoval v rytmu těchto vět, má ústa však nadále chrtila všechnu zlobu, jež se ve mně za tu dobu nashromáždila.

Po chvíli, kdy se má slova pořád ještě vznášela v nesmírných výšinách někde nad námi, kde se bolestně lámala a deformovala, můj zrak spočinul na zkroucené postavě na zemi a hned poté i na obrovitosti a majestátnosti oltáře, jenž se vypínal kousek za ní. Teď jsem v tom starém, známém oltáři už ale neviděl Boha, ten leží pohřbený společně se vším, co jsem miloval, pod blankytně modrou mořskou hladinou na dohled od řeckých břehů. V tom bohatě zdobeném předmětu, v němž se až doteď spojovala v jedno světská krása a duchovní nesmírnost, jsem už

neviděl nic. Byl to jen kousek mistrně opracovaného dřeva, do něhož bylo zasazeno několik drahokamů, nic víc, nic miň. Jen dřevo a kámen. A snad už nic by nemohlo lépe vystihnout mé zklamání, mé bolestné procitnutí, než toto poznání.

Chladný závan větru mě najednou vyrušil z mého rozjímání a dal jasně najevo, že se někde otevřely dveře. Rychle jsem přeletěl pohledem všechny východy, abych zjistil, že do jedné z postraních lodí právě vstoupily dvě postavy. Podle jejich chování jsem sice rozpoznal, že si ještě nestačily všimnout těla zhroutěného pod oltářem, ale dříve či později o ně jejich pohledy zavádí. Neváhal jsem tedy ani okamžik, zahalil se do svého roztrženého pláště a rychlou chůzí si to namířil nejkratší cestou k východu.

Míjel jsem jednu lavici po druhé a jen napjatě očekával, kdy hrobové kostelní ticho rozčísne vyplašený jekot. Opatrně jsem se ohlédl a zjistil, že právě zahnul směrem do příčné lodí, nebude tedy trvat příliš dlouho, než tělo objeví. Ještě pět, maximálně deset kroků budou muset udělat, než ho uvidí, blesko mi hlavou. Přidal jsem ještě trochu do kroku, vztáhl ruku po klice a s trhnutím otevřel. Právě jsem procházel dveřmi, když se celým kostelem rozletěl panický křik; nečekal jsem na nic víc, zabouchl za sebou dveře a rozběhl se ke koni, který se nervózně vzpínal u stromu, k němuž jsem jej přivázal.

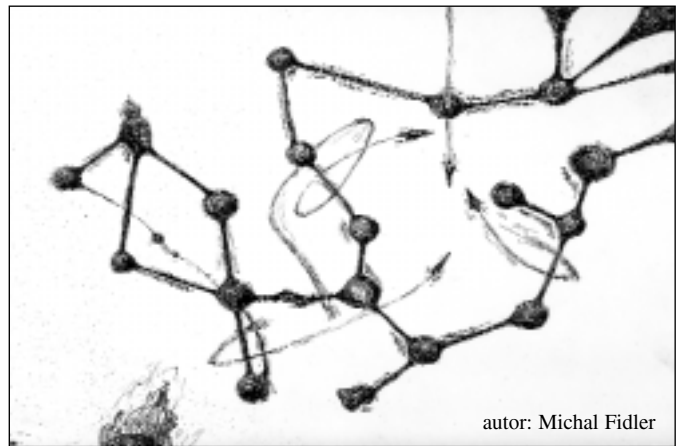
Rychle jsem ho odvázal, jedním skokem se vyhoupl na jeho hřbet a okamžitě přitáhl uzdu. Zvíře se vzepjalo na zadní, nová vlna energie se rozlila v jeho žilách a tryskem vyrazilo do křivolakých uliček města. Projížděl jsem takřka prázdnými ulicemi a jen zřídka kdy se do trasy mého zběsilého úprku připlétl nějaký chodec. Prach cesty se za mnou zvířoval do podivuhodných obrazců a zakrýval můj útek před zraky nepohodlných pozorovatelů. Jako blesk jsem prosvítil bránu a bezmocný hlídač si mohl hlasivky vykřičet, když za mnou něco hulákal, já jej

však nevnímal a s hlavou přikřčenou až ke koňskému krku se nechal nést do mírného stoupání, na jehož vrcholku stála malá, léty již značně poznamenaná kaplička.

A až zde jsem se také zastavil. Pomalu jsem se ohlédl a dlouze se zadíval na město mého mládí. Nevím proč, ale jako kdyby něco ve mně v té chvíli řeklo, abych si tohoto pohledu užil, protože bude na dlouhou dobu poslední. A já poslechl, přejížděl jsem pohledem ze střechy na střechu, z domu na dům. Jako žebrák, který dostane po nekonečně dlouhé době opět najíst, jsem hlídal každý pohled, jenž se mi naskytl, věkovité stromy podél cest, rozeklané hrady, jež jako prsten obepínají město, rozsáhlý ovocný sad táhnoucí se do mírného kopce na opačné straně města, ale také ruiny domu, jenž kdysi býval perlou celého okolí, ruiny, jež se teď bázně krčí ve stínu zvedajících se kopců, ruiny domova, který jsem před dvěma lety tak lehkomyšlně opustil. Můj pohled pomalu zabloudil až k širým polím a já zhluboka nasál do plic teplý vzduch. „Tak tady odpočíváš, má milá, navěky součástí kraje, jenž ti byl vším a jenž ti také vše vzal,“ pronesl jsem tiše při pohledu do dálky, „snad mi to jednou odpustíš, že jsem se jako blázen hnál vstříc dobrodružství a nestál po tvém boku, když jsi mě potřebovala nejvíce. A snad si to také jednou odpustím i já sám. Ale věř mi, já se k tobě jednou vrátím a pak nás už nerozdělí nic na světě.“ Při těch slovech jsem se sebe strhl cáry pláště a hodil je do větru. Ten se jich hned chopil a zlostně jimi začal cloumat a trhat. Chvilku vypadalo, že je už nechá být, opět se ale vrátil a nenávistně jimi ještě několikrát zalomcoval, teprve až po chvíli si jich přestal všimnout nadobro a nechal je volně dosednout na vyprahlou zem.

„Já se vrátím, čekej mě, má láska,“ pronesl jsem ještě naposled a jako o mnoho set let později hrdinové nejruznějších filmových příběhů se vydal vstříc skomírajícímu slunci.

(Pokračování příště)

autor: Michal Fidler

Upozorňujeme zájemce o výstavu fotografií Jiřího X. Doležala, že expozice byla z prostor Studentského klubu přesunuta do školní budovy SOU a OU Rýmařov na ulici Julia Sedláka.

Sport

Areál v Hornoměstské hostil dorostence z celé republiky

Dalším, letos již druhým významným sportovním podnikem byl 2. Republikařský klasifikační závod dorostenců v běhu na lyžích - 5. a 6. Český pohár dorostenců, který se konal o víkendů 7. a 8. února v běžeckém areálu Stráleckého údolí. Víkendových závodů se zúčastnilo celkem 193 běžkařů z celé České republiky. V kategorii starších dorostenců si znamenitě vedl Rýmařovák Václav Sedláček, kterého od útlého mládí trénoval jeho otec, v současné době jeden z trenérů rýmařovských mládežníků Rostislav Sedláček. Václav již dva roky hájí barvy SKI klubu Šumperk. Výsledný čas sobotního závodu postavil Sedláčka na pátou příčku, což je zajiště vynikající úspěch, ovšem v nedělním závodě klasikou technikou na sedm kilometrů podstatně snížil časovou ztrátu na vedoucího Ondřeje Horynu a zajistil si

tak konečné druhé místo, a to je úctyhodný výkon. Barvy TJ Jiskry Rýmařov hájil také starší dorostenec Martin Kautz, který se umístil na celkovém devětatřicátém místě.

V kategorii mladších dorostenců nezklamal Michal Kautz. Sobotní pětakilometrový úsek trati zvládl v čase 16:39.5 a to pro něj znamenalo sedmnácté místo. Nedělní závod „klasikou“ však zajel v čase 16:07.0, což jej posunulo na konečné jedenácté místo z dvaasedmdesáti startujících, což je pro Jiskru a samozřejmě i pro Michala Kautze obrovský úspěch. Dokonalou bojovnost také prokázal Jiří Vykoukal z Jiskry, který ze 44. místa v sobotním závodě zabojoval a v neděli si na trati polepšil o 3,5 minuty a poskočil tak o dvacet příček na čtyřiatřicáté místo. To rovněž zasluhuje velké uznání. Také Luděk Kastner si v kategorii

mladších dorostenců v nedělním závodě výrazně polepšil. V sobotu zajel 59. nejlepší čas, v neděli pak poskočil až na 49. pozici.

V kategorii starších dorostenek neměla Jiskra zastoupení, avšak za mladší dorostenky bojovala Michaela Pavelová, která se s časem 19:57.1 umístila na sobotním pětakilometrovém úseku na osmnáctém místě, v neděli pak byl její výsledný čas o pár desítek vteřin horší, nicméně Michaela vynesl celkové 19. místo. V této kategorii bojovala další běžkařka, Martina Moslerová, ta se umístila v sobotu na třiatřicáté příčce, v neděli už nestartovala.

Opět se po „republikovém víkendu“ ukázalo, že rýmařovští sportovci dokázali zúročit celoroční přípravu, jak se projevilo na dosažených výsledcích.

JiKo

Foto: Alois Šimko

Popularita běžeckého lyžování stoupá

V rozhovoru se vracíme ke krajskému přeboru Moravy a Slezska v běhu na lyžích, který se konal o minulém víkendu. O hodnocení jsme požádali jednoho z trenérů, zástupce ředitele ZŠ na ulici Jelínkové Vlastimila Barana.

Jak hodnotíte výkony svých svěřenců?

Velmi kladně. Všichni zaslouží pochvalu za bojovnost a předvedený výkon. Žáci naší školy získali šest umístění na stupních vítězů, máme dva přeborníky kraje, asi třicetkrát jsme se vyšli do desítky nejlepších. Osobně si cením i umístění těch, kteří se mezi nejlepší nedostali. Běh na lyžích je krásný, ale těžký sport a vítězem je vlastně každý, kdo se na běžkách chce a umí sklo-uznout.

Jsou letošní výsledky zlepšením proti loňsku?

To se skoro vůbec nedá porovnat. Udělali jsme velký skok dopředu. Mnozí z těch, kteří si letos vyjeli druhou nebo třetí výkonnostní třídu, si teprve před rokem poprvé nazuli běžky. Trojnásobně vzrostl i počet závodníků reprezentujících lyžařský oddíl TJ Jiskra Rýmařov.

Máte pro toto zlepšení nějaké vysvětlení?

Jistě. Sportovní třídy máme u nás na škole pátým rokem. Zdá se, že konečně začíná fungovat vše, jak má. V prvním roce jsme museli téměř prosit, aby ti,

kdo mají sportovní talent, do sportovky šli. Dnes už zájem projevují samotní žáci a rodiče. Mnozí pochopili, jaké výhody jim zapojení ve sportovní třídě přináší.

Co si pod tím máme představit?

Zdravá pohybová aktivita, účelné trávení volného času, protidrogová prevence, kamarádské vztahy při společném koníčku. Z těch materiálnějších věcí mě napadá zapůjčení lyžařského vybavení, koloběžek pro trénink mimo zimu, různá zimní i letní soustředění, možnost pravidelného plavání atd.

Říkáte, že počet lyžařů vzrůstá. Má lyžařský oddíl dostatek trenérů?

Teď už ano a situace by se v příštím roce měla ještě zlepšit. Aktuálně je nás šest, v září nás možná bude o dva více. Ale nejde jen o trenéry. Bez nadšenců, kteří pomáhají s údržbou tratí a s organizací závodů, bychom těžko mohli lyžovat. Tato parta lidí vytváří zázemí, které byste jinde stěží hledali, a patří jim za to velký dík. Hlavní odměnou pro nás všechny jsou sportovní výkony dětí, jejich zájem o lyžování a pohybovou aktivitu vůbec. V dnešní době,

v konkurenci počítačů a televize, je pro rodiče výhrou, pokud se jejich dítě aktivně věnuje sportu.

Co vás v nejbližší době ještě čeká?

O posledním víkendu jsme se zúčastnili krajského přeboru Zlínského kraje. Celkové výsledky zatím nemám (mimoходом organizátoři tohoto závodu by se měli přijet poučit na naše závody), ale výborné výkony opět předved-

li Jirka Macháček (2. místo), Jirka Vykoukal (2. místo), Michal Kautz, Míša Pavelová a Martina Moslerová (všichni v první desítkě). Na konci února se sejdeme na Rýmařovské třicítce, o týden později pak v Nové Vsi. Snad nám sniž vydrží. Na rýmařovský závod srdečně zveme všechny příznivce bílé stopy, zvláště z řad rodičů.

Redakce

Foto: archiv ZŠ Jelínkova 1

Ohlédnutí za Jesenickým župním přeborem ve fotografiích

V minulém vydání Rýmařovského horizontu nemohla redakce pro nedostatek místa otisknout fotografie z Jesenického župního přeboru, ze dne 31. ledna a 1. února, především pak vítěze jednotlivých kategorií, kteří reprezentovali město Rýmařov prostřednictvím TJ Jiskra. Na této stránce uveřejňujeme fotogalerii z této tradiční sportovní akce.

Vítězovév kategorií mladších žáků Michal Furik, Radim Keclík, Jirka Macháček.

Na obtížné motoskiřingové trati nebyla nouze o pády

Původně avizované závěrečné závody v Horním Městě a Rýmařově 7. a 8. února se pro špatné sněhové podmínky nekonaly. Mínulou sobotu se však v Horním Městě a v nedělním rýmařovském závodu v zahradě Hedvy rozhodlo o vítězích osmidílného motoskiřingového seriálu

Mistrovství České republiky Orion Cup 2004. Seriálu se zúčastnilo celkem na pět desítek posádek - jezdců a lyžařů.

V Horním Městě se sbíraly body do závěrečného závodu v Rýmařově, a proto byly boje vskutku tvrdé. Pro bronz si přijela posádka Roman

Voksa a Jan Mařík (Team Rovojama - Denver Co. Inc.) na stroji Yamaha 250. Stříbro uhájila posádka Bohuslav Svatoš s lyžařem Radimem Novákem z Profistavu team Litomyšl, která jela na stroji Honda 250, a zlato si z Horního Města odvezli Pavel Kunc s lyžařem Josefem Komůrkou (VCES racing team Náchod), kteří osedlali stroj Honda 450. Velmi kvalitně připravená trať rýmařovské zahrady Hedvy se v průběhu rozjížděk změnila v brázdotivou, místy značně namrzlou a místy za-

se kašovitou oranicí, na které měli jezdci i lyžaři velké problémy. Jezdci se snažili vést své stroje v jedné z nescetných stop, které ovšem v každém kole měnily svou podobu a připravovaly tak posádkám nemalá překvapení. Nebyla pochopitelně nouze o časté pády, ty pak měly za následek ztrátu výhodné pozice a rozhodovaly o drahocenných vteřinách při projetí cílem a postupu do semifinále či finále.

Pro třetí místo si nakonec ve finálovém rýmařovském závodu přijeli Josef Sládek s lyžařem Jaromírem Meierem z Dukly Racing na stroji Honda 250, stříbrnou příčku dobyli Patrik a Miroslav Šrolerovi ze stáje Motor 007 Solnice na stroji Yamaha 250 a jako první spatřil šachovnicový praporek horký favorit Bohuslav Svatoš s lyžařem Radimem Novákem. Ti také s celkovým počtem 138 bodů obhájili loň-

ský titul mistrů a vyhráli MČR Orion Cup 2004. Na druhé pozici se 111 body převzali stříbrné věnce z rukou starosty města Ing. Petra Kloudy Patrik a Mirek Šrolerovi, kteří se v loňském seriálu umístili na páté pozici. Bronz z loňska uhájili Roman Voksa s lyžařem Janem Maříkem, ti nasbírali celkově 106 cenných bodů.

Některých závodů seriálu Orion Cup 2004, včetně rýmařovského, se jako bravurní lyžař zúčastnil také populární zpěvák Janek Ledecký. V první rozjízdce stálo štěstí při mediální hvězdě a potvrdila se také kvalita jejího tandemového jezdce Jana Froňka. V první rozjízdce zvítězili. Ovšem ve druhé semifinálové jízdě měli smůlu. Při závodě se doslova zamotali do chumlu jezdců, ztratili výběornou třetí pozici a dojeli mezi posledními. Na opravnou jízdu již neměl Janek Ledecký s Honzou Froňkem ani pomyslení a závod ukončili.

Požádali jsme oba motoskiřingové aktéry o krátký rozhovor.

Janku, Mistrovství České republiky Orion Cup 2004 je vůbec váš první seriál, kterého se účastníte?

Jedu úplně poprvé. Navíc v závodech v Klášteřci nad Orlicí, který se jel jako první v pořadí, jsem držel lano vůbec prvně v ruce. Kamarádi mě k tomu spíše vyhecovali. Chtěli, aby motoskiřing dostal mediální štouch. Vůbec jsem nevěděl, do čeho jdu, a tak jsem jim na to kývnul. Ve Sněžném jsme se dostali dokonce do finále. Chtěl jsem říct, že

Honza Froněk je výborný jezdec. On na to prostě má. A já jako lyžař jsem tam od toho, abych jej co nejméně brzdil. Domnívám se, že by potřeboval pořádného lyžaře. Pochopitelně mě soutěž chytla. Lyžuji hodně, v současné době ale více na snowboardu a Orion Cup má s lyžováním velmi málo společného. Je to hodně o grifu, o vyježděnosti. To, že jsme dneska vyhráli tu první rozjízdku úplně v pohodě, musím říct, že je bezvadný a že jsem z toho měl velkou radost.

Ovšem těch dalších dvanáct a potom patnáct kol jsem už cítil. Je to zkrátka velký záběr na nohy pro toho, kdo není trénovaný.

Co se vlastně stalo v té nešťastné semifinálové jízdě, kdy jste ze třetího místa spadli hodně hluboko?

Zamotali jsme se do chumlu jezdců a lan, a než jsme se vymotali, tak se už nedalo nic dělat. Jezdci na předních pozicích měli víc jak půl kola náskok, a ať byste dělali cokoli, ten rozdíl se dohnat prostě nedá.

Jak hodnotíte právě skončený seri-

ál Orion Cup 2004? Pojedete přští rok znovu?

Pro mě je to každopádně hodně velký zážitek. Musím říct, že jsem si už dlouho nenadělil tak nečekanou, báječnou sportovní náladu, a pokud je zde řeč o nějakém adrenalinu v rámci sportu, tak motoskiing k němu zcela jistě patří. Vždyť se podívejte na všechny ty lidi kolem, který to tady jezdí, to jsou čistý blázni - jeden jako druhý. A jestli pojedou znovu? Nechci slibovat. Hlavně si myslím, že rozhodně nezvládnou jet všechny závody, protože mám spoustu povinností, které patří mezi ty životně důležité a domnívám se, že by si Honza zasloužil, aby měl vedle sebe někoho, s kým bude trénovat a s kým pojedou všechny závody. Pokud bude mít za sebou dobrého lyžaře, tak na to bude mít, aby jezdil do první pětky s prstem v nose.

Díky za rozhovor.

Honzo, jak se vám jevila trať z pohledu motokrosového jezdce?

Trať byla extrémně náročná a myslím si, že jsme měli smůlu na vylosování skupin, protože v tom našem semifinále bylo šest kvalitních závodníků a vlastně čtyři postupová místa. Tak bylo zcela jasné, že se pojedou stylem buď a nebo. Nám se bohužel nezadařilo. Máme problémy se sejít a trénovat. Letošní sezóna

na byla v podstatě zkušební a řekl bych, že jsme dopadli nad očekávaní dobře. Nečekali jsme tak příznivý výsledek. Nezbyvá než trénovat a připravit se na další sezónu. Seriál skončil a nový na podzim začíná.

Takže vás diváci uvidí v příštím ročníku opět spolu?

Naši dvojici jsme postavili týden před začátkem seriálu. Ani jednou jsme spolu nebyli na tréninku vzhledem k časové vyčerpání Janka, takže uvidíme, zda si lépe naplánujeme čas na další sezónu. Tohle byla opravdu jen zkouška, která ukázala jak dál. Jsem optimista a myslím, že to dopadlo dobře. Ať se zeptáte, koho chcete, každý vám řekne, že tenhle sport je extrémně náročný pro lyžaře, který musí být opravdu dobrý. A Janek předvedl, že dobrý je. Musí se vychytat věci, které nejdou naučit na sjezdovce a vzhledem ke specifčnosti tohoto sportu se musí trénovat s motorkou.

Jaké to je, když máte za zády takovou mediální hvězdu, jakou Janek Ledecký bezesporu je?

Vůbec si to nepřipouštím. S Janekem se známe asi tři roky a pro mě je to hlavně fajn kluk, kterej se rád baví jako já, jde do toho, a zda je mediální hvězda, nebo není, to v průběhu závodů nemáme čas řešit.

Záleží v technice závodu více na lyžaři, nebo na jezdci?

Technicky je to na jezdci. Sebelepší

lyžař nemá šanci s pomalým jezdcem. A na druhé straně sebelepší jezdec s lyžařem, který se za ním na laně neudrží, nevytvoří očekávané výsledky. U nás s Janekem je to padesát na padesát. Chyby jsem dělal já i on. Ale byli bychom na úrovni science fiction, kdybychom se chtěli rovnat nebo konkurovat klukům, kteří jezdí sedm let. Je to otázka vývoje. Základy se nedějí.

Pojedete přští rok? Jaký bude váš cíl?

Příští rok pojedeme. Nechtěl bych se ovšem zavazovat nějakými cíli.

Chtěl bych, aby na tenhle hezkej sport, který mě mile překvapil, chodilo čím dál víc diváků. Janek má svoji muziku, já jsem si svoje odzavodil v motokrosu, pokud ovšem někomu přineseme radost tím, co děláme, a pomůžeme tento sport medializovat, tak v tom případě se dá hovořit o našem cíli. Když se navíc povede výsledek, tak z toho budeme mít radost, ale nebudeme se hroutit z toho, že se nám nebude dařit. Chtěli bychom se líbit lidem, to je základ všeho, proč to děláme.

Díky za rozhovor.

JiKo

Jezdec Honza Froněk s lyžařem Janekem Ledeckým na startu semifinálové jízdy.

**Správce konkurzní podstaty úpadce SOTIRA CZ spol. s r. o.
se sídlem Horní Město 189, IČ 25853643
nabízí k prodeji mimo dražbu
nákladní vozidlo ŠKODA PICKUP LXI EFF673, 1.3,40 kW bílé barvy,
za minimální kupní cenu ve výši 90 200,- Kč vč. DPH
zájemci, který zaplatí cenu nejvyšší.**

Správce KP dále nabízí zájemcům, kteří zaplatí cenu nejvyšší:

- sestavu kancelářského nábytku za minimální kupní cenu ve výši 23 000,- Kč vč. DPH + konferenční stůl oválný za minimální kupní cenu ve výši 5 000,- Kč vč. DPH, vše v provedení světlá dýha v kombinaci s modrozelenou barvou
- sestavu sektorového kuchyňského nábytku v provedení světlá dýha v kombinaci se zelenou barvou za minimální kupní cenu ve výši 20 000,- Kč vč. DPH
- sestavu kancelářského nábytku černé barvy za minimální kupní cenu ve výši 10 000,- Kč vč. DPH
- psací stůl světlé barvy za minimální kupní cenu ve výši 500,- Kč vč. DPH
- stojací věšák černé barvy se zlatými koulemi za minimální kupní cenu ve výši 500,- Kč vč. DPH
- konferenční stůl šedé barvy ve tvaru půloblouku za minimální kupní cenu ve výši 1 000,- Kč. vč. DPH
- 4ks kancelářských židlí s šedým polstrováním za minimální kupní cenu ve výši 800,- Kč. vč. DPH
- 1ks kancelářské křeslo se zeleným polstrováním za minimální kupní cenu ve výši 500,- Kč. vč. DPH
- 3ks kancelářských židlí s černým polstrováním za minimální kupní cenu ve výši 600,- Kč. vč. DPH
- 1ks kancelářské křeslo černá koženka za minimální kupní cenu ve výši 500,- Kč. vč. DPH
- 1ks kulaté nástěnné hodiny za minimální kupní cenu ve výši 50,- Kč. vč. DPH
- 1ks kávovar za minimální kupní cenu ve výši 100,- Kč. vč. DPH
- 2ks obrazů s geometrickými tvary za minimální kupní cenu ve výši 700,- Kč. vč. DPH

Podrobnější informace získáte u správce KP na adrese
Mgr. Hana Nová, advokátka
Dukelská 2, 792 01 Bruntál
tel/fax.: 554 711 294

Správce KP si vyhrazuje právo odmítnout všechny nabídky bez udání důvodů.

Rýmařovský desetiboj má další vítěze

V sobotu 24. ledna proběhla v Břidličné pátá disciplína letošního Rýmařovského desetiboje - plavání. Trať kategorií A, B a ženy měřila 50 metrů, pro kategorii mužů C 25 metrů. Plavání se celkem zúčastnilo šestačtyřicet mužů a žen, což je o deset

sportovců více než v loňském roce. Pochybnosti pořadatelů o tom, zda náročná plavecká disciplína přiláká dostatek závodníků, se tedy nevyplnily, ba dokonce účast předčila jejich očekávání. Po plavání bude následovat další disciplína - běh

na lyžích. Termín je stanoven na sobotu 21. února v 10.00 hodin v zahradě Hedvy. Délky tratí budou upřesněny těsně před začátkem závodu.

Tak tedy - Sportu zdar a Rýmařovskému desetiboji zvlášť! *Pořadatelé Rýmařovského desetiboje*

Výsledky v plavání volným způsobem

Kategorie ženy:

- Hájková Hana (42,88)
- Míčková Markéta (43,84)
- Czedronová Lenka (48,41)

Kategorie muži A:

- Kobolka Bořivoj (34,18)
- Jaroš Jiří (36,53)
- Metelka Milan (36,56)

Kategorie muži B:

- Ondrašík Milan (38,28)
- Hrdina Vojtěch (41,56)
- Hofman Jaroslav (43,28)

Kategorie muži C:

- Orlík Václav (20,68)
- Horáček Jan (22,03)
- Dřevo Josef (29,12)

Celkové pořadí po pěti disciplínách

(Turistika, skok do dálky, střelba ze vzduchovky, kuželky a plavání)

Kategorie ženy:

- Míčková Markéta
- Doleželová Dana
- Jurášová Alena

Kategorie muži A:

- Soviš Ivo
- Furik Kamil
- Vosyka Josef

Kategorie muži B:

- Hrdina Vojtěch
- Soviš Ivan
- Svedoník Josef

Kategorie muži C:

- Orlík Václav
- Koňáfk Jan
- Dřevo Josef

DOVOLENÁ 2004

Cestovní kancelář Skalla CZ s. r. o.

se sídlem v Hradci Králové
nabízí 10denní pobytové zájezdy:

Chorvatsko - Omiš

Penzion, plná penze, delegát, pojištění CK
Cena od 4.490,- Kč

Chorvatsko - Makarská

Penzion, polopenze, delegát, pojištění CK
Cena od 4.790,- Kč

Chorvatsko - Baška Voda

Stany, polopenze, delegát, pojištění CK
Cena od 3.290,- Kč

Itálie - Palmová riviéra

Stany, karavany, plná penze,
delegát, pojištění CK
Cena od 3.590,- Kč

Itálie - Riccione

Stany, karavany, plná penze, delegát, pojištění CK
Cena od 3.390,- Kč

Děti do 5 let zdarma, zajímavé slevy pro skupiny a pro děti do 12 let.
Doprava lux. busem: 2.200,- Kč ze Svitav.

Při min. počtu 10 klientů zajištěn svoz z Rýmařova.

Katalogy zdarma a bližší informace získáte u prodejce zájezdů
v Rýmařově - paní Misařová - tel. 554 212 994, 605 421 676
(po - pá po 19. hodině)

Hradec Králové tel.: 495 521 595, 495 530 006
Litomyšl 461 618 788
www.skalla.cz

Florbalový oddíl SK Medvědi Rýmařov
zve všechny příznivce na utkání
19. a 20. kola Moravskoslezského přeboru
mužů - divize Západ.

Kde: sportovní hala Kovohutě Břidličná
(vedle krytého bazénu)

Kdy: 28. února 2004 od 9.00

9.00	SK Medvědi Rýmařov:FBC Beerboys Libina
10.10	1. FbK Rožnov p/R A:Boca Juniors B
11.20	1. FbK Rožnov p/R B:FBC 6165 Lipník
12.30	Boca Juniors B:SK Medvědi Rýmařov
13.40	FBC 6165 Lipník: 1. FbK Rožnov p/R A
14.50	FBC Beerboys Libina: 1. FbK Rožnov p/R B

SK Medvědi

Ilustrační foto

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz>/mesto
Neoznačené foto: Redakce. **Uzávěrka dne:** 15. 1. 2004. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případně úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. **Odpovědný redaktor:** Mgr. Jiří Konečný. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 20. 2. 2004. Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 26. 2. 2004, další číslo vyjde 5. 3. 2004.
Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz
Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017. **Cena 8,- Kč**

JAK VYJDE

4/2004

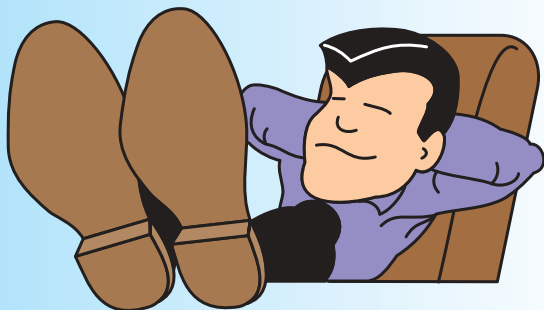
Další číslo
**RÝMAŘOVSKÉHO
HORIZONTU**

bude v prodeji od 5. 3.

Uzávěrka pro řádné vydání
je ve čtvrtek 26. 2. do 12 hodin

Budeme očekávat vaše přís-

REKLAMA v RÝMAŘOVSKÉM HORIZONTU SKVĚLÁ INVESTICE

Česká pojišťovna

připravila nový produkt pojištění
pro děti od 0 - 18 let s názvem „Sluníčko“

Co umí Sluníčko?

- zajištění dítěte v případě smrti pojištěného dospělého
- naspoření peněz pro dítě (včetně výnosů)
- úrazové pojištění dítěte i dospělého
- pojištění i při vzniku nepříznivé situace (invalidita)
- trvání pojistky i v případě úmrtí pojištěného dospělého
- možnost být pojištěným i ve vyšším věku (prarodiče, vstupní věk dospělého do 65 let)
- stabilní hodnotu pojistky s možností změn v pojištění
- možnost vkládat volné finanční prostředky
- možnost výběru z několika variant pojištění

Komu je Sluníčko určeno?

- těm, kdo si uvědomují rizika spojená se životem
- těm, kdo chtějí svým dětem zajistit maximální možnou ochranu během dětství
- těm, kdo chtějí své děti chránit a zároveň i spořit a usnadnit tak vstup dítěte do dospělosti
- těm, kdo chtějí občas dát svým dětem dárek v podobě mimořádného vkladu

Váš

Jindřich Pouлік
pojišťovací agent,
zastupující ČP na základě plné moci,
Žižkova 10, 795 01 Rýmařov
tel: 554 211 505, mobil: 607 175 473

 **ČESKÁ
POJIŠŤOVNA**
Chráníme vaše sny

- Zřízení telefonní stanice jen za 1501,- Kč vč. DPH
- Znovuzřízení telefonní stanice jen za 1,- Kč

(u zrušených stanic od 1.1.2002 do 30.9.2003)

Akce platí do

31.3.2004

- chcete ušetřit za hovory?
rádi Vám poradíme
s výběrem nových
cenových plánů
a slev na volání.
- přijďte si vybrat
z nové nabídky
nových
bezšňurových
telefonů
za atraktivní
ceny.

TELEPOINT PARTNER
RÝMAŘOV

náměstí Míru 2
(vedle pošty)
1. patro

tel.: 554 230 485

SPOTŘEBITELSKÝ ÚVĚR A ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ DYNAMIK

ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ DYNAMIK

- smluvně garantované zhodnocení rezervy pojištění
- po dobu čerpání spotřebitelského úvěru jste Životně pojištěni
- výhodné spoření a nízká úroková sazba díky životnímu pojištění DYNAMIK
- komplexní služby pro kašičku
- po skončení spotřebitelského úvěru lze v pojištění pokračovat, spořit nebo čerpat jednorázově další hotovost

SPOTŘEBITELSKÝ ÚVĚR

- bezúročivý hotovostní úvěr je možno uzavřít na částku od 50 000 do 500 000 Kč
- až do výše 150 000 Kč možno bez ručitele
- zvýhodněná sazba při současném uzavření pojištění DYNAMIK (jeden od 8,75%)
- přístup k účtu pomocí internetu, poboček, GSM, tlačítkem bankovního, Wap

**INFORMACE:
607 175 473**

Autobazar Petr Lašák, Revoluční 26, 795 01 Rýmařov tel.: 554 211 577, 608 830 940

NOVÁ
NABÍDKA

Ford Escort 1.6-16v-klima-aut., r. v. 1997, 35 t. km, 2 x air., ABS, rádio, centrál, el. okna a zrcátka, pos. říz. Cena: 135 000 Kč.

Škoda Felicia 1.3 LXI, 50 KW, 1999, 49 t. km, 1. maj., rádio, imob., alrm, el. okna, stř. okno, pal. poč., Al kola, tažné, centrál a další. Cena: 149 900 Kč.

Škoda Felicia kombi GLX 1.9D, 1998, 90 tis. km, nehav., 2 x airbag, ABS, rádio, centrál, imob., posil. řízení, tažné, el. zrcátka. Cena: 149 500 Kč.

Citroen Berlingo 1.4 16v, 5místný, klima, r. v. 2001, 61 tis. km, ex vybava, 2x airbag, imob., stř. okno, nosič a další. Cena: 269 000 Kč.

Š Felicia kombi 1.6 Laurin a Klement, r. v. 1995, 90 tis. km, kúže, tažné, 2x airbag, ABS, centrál, vyhř. sedáky. Cena: 129 000 Kč

NOVÁ
NABÍDKA

Škoda Felicia Combi, 50 kw, r. v. 1999, 51 tis. km, airbag, rádio, el. okna, stř. okno, tažné, centrál. Cena: 169 900 Kč.

Daewoo Nexia 1.5 MPI, 1997, 101 tis. km, rádio, imob., el. okna, stř. okno, tažné, centrál a další. Cena: 87 000 Kč.

Š - Octavia 1.9 TDi SLX, r. v. 1999, 150 tis. km, klima, AL kola, ABS, 2x airbag, rmg., el. okna a šibr. Cena: 273 000 Kč.

VW Golf Variant, 1.9 TDi 4x4 Klima, 1997, 103 tis. km, ABS, rádio, centrál, posil. říz., nosič, Al kola. Cena: 219 000 Kč.

Lancia Y 1.2 ie, r. v. 1996, 53 tis. km, první majitel, airbag, kúže, imob., el. okna a zrcátka. Cena: 119 000 Kč.

SLEVNĚNO

BMW 318 1.6 TDS kombi, r. v. 1997, 99 tis. km, digi klima, ABS, 2x airbag, Al kola, centrál na D. O., plasty. Cena: 235 00 Kč

Ford Focus Kombi 1.8 TDi, 66 kw, r. v. 2000, 2 x airbag, ABS, rádio, CD, alarm, el. okna, centrál, vyhř. + el. zrcátka.

Opel Astra Caravan 1.4i, klima, r. v. 1997, 148 tis. km, 2 x airbag, ABS, imob., alarm, el. okna, stř. okno, nosič, centrál. Cena: 145 000 Kč.

Fiat Brava 1.4, 12 V, r. v. 1998, centrál na D. O., medvěd blok, el. okna, rádio, 149 tis. km. Cena: 119 000 Kč.

Citroen Évasion 2.0 HDi Klima, 2000, 91,5 tis. km, 2 x airbag, ABS, centrál, posil. říz., tažné, tempomat. Cena: 358 000 Kč.

V PŘÍJMU

Peugeot Partner 2.0 HDi, klima, 5místný, 2001, 96 tis. km, super stav, 2 x airbag, ABS, CD, imob., el. okna, centrál. Cena: 319 000 Kč.

VW Transporter 1.9 TD, r. v. 1995, 128 tis. km, 6 míst, tažné, centrál, rmg., stř. okno. Cena: 249 000 Kč.

Renault Clio 1.8 RSi, r. v. 1996, 144 tis. km, 2 x airbag, rádio, imob., stř. okno, posilovač řízení, centrál. Cena: 119 000 Kč.

Škoda Fabia 1.4i, r. v. 2001, 45 tis. km, akontace 19.500,- Kč, airbag, rádio, posil. říz., teploměr.

Š Octavia ELEGANCE 1.9 TDi, 2002, 12 tis. km, super stav, 4 x airbag, ASR, ABS, CD, palub. poč., Al kola, centrál, zaslpení zámek. Cena: 419 000 Kč.

Renault R19 1.8, r. v. 1990, 221 tis. km, rádio, centrál, el. okna, tónovaná skla. Cena: 45 000 Kč.

Seat Toledo 1.6 GLX, r. v. 1995, 150 tis. km, rádio, imob., střešní okno. Cena: 79 000 Kč.

Kia Sportage 2.0 DOHC, 4X4, r. v. 1997, 223 tis. km, airbag, rádio, el. okna, posil. říz., tažné, centrál. Cena: 199 500 Kč.

Škoda Forman 135 L Prima, r. v. 1992, 100 tis. km, rádio, centrál, imob., střešní okno. Cena: 39 900 Kč.

NOVÁ
NABÍDKA

Ke každé smlouvě

Splátka od 1500 Kč měsíčně

Ojeté vozy

- leasing
- úvěr

U NABÍDKY OZNAČENÉ SYMBOLEM „PRODÁNO“ MŮŽEME ZAJISTIT STEJNÝ TYP VOZIDLA
Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

Výše splátky po dobu leasingu je neměnná včetně pojištění. • K uzavření leasingu není potřeba potvrzení o příjmu.

- **Výkup za hotové:** Váš automobil vám vykoupieme okamžitě po osobní domluvě.
- **Komisioní prodej:** neúčtujeme parkovné, rychlý prodej, vyřízení všech formalit samozřejmostí.

- **Protiúčet:** při koupi nového vozu můžete platit vašim stávajícím vozidlem.
- **GE Capital Leasing:** akontace již od 10 % z ceny vozidla, výhodné havarijní pojištění a povinné ručení. Na sjednání

LEASINGU potřebujete dva platné doklady totožnosti, bankovní spojení a cca 45 minut času. U všech vozidel prověřen původ.

- **AUTOCREDIT:** půjčky do 300 000 Kč na vybraná vozidla (6 - 60 měsíců).

KAŽDÝ TÝDEN NOVÁ NABÍDKA, VŠECHNA VOZIDLA PROVĚŘENA A VYZKOUŠENA